

Razkritja skupine UniCredit Slovenija za leto 2015

Razkritja skupine UniCredit Slovenija za leto 2015

Banke so zavezane k razkrivanju določenih informacij, kar naj bi omogočilo zadostno informiranje potencialnih investorjev o tveganjih, ki jih banka prevzema pri svojem poslovanju. Razkritja skupine UniCredit Slovenija za leto 2015 so pripravljena v skladu z zahtevami Uredbe o bonitetnih zahtevah (*Capital requirements regulation ali Uredba CRR – Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucija in investicijska podjetja ter o spremembi uredbe (EU) št. 648/2012*).

Razkritja temeljijo na konsolidirani osnovi. Skupina je sestavljena iz UniCredit Banke Slovenija d.d. in UniCredit Leasing, leasing d.o.o..

Uprava banke je odobrila razkritja dne 26. aprila 2016.

Vsi zneski so v tisoč evrih razen, ko je navedeno drugače.

Kazalo

Cilji in politike upravljanja s tveganji: Strategije in postopki za upravljanje teh tveganj (v skladu s členom 435)	2
Kapitalski instrumenti in navadni lastniški temeljni kapital (v skladu s členom 437).....	9
Kreditno tveganje (v skladu s členom 438)	14
Opredelitev »zapadlosti« in »oslabiljenosti« za računovodske namene (v skladu s členom 442).	15
Porazdelitev izpostavljenosti (v skladu s členom 442).....	17
Uporaba zunanjih bonitetnih ocen ECAI (v skladu s členom 444)	17
Politika prejemkov (v skladu s členom 450)	Error! Bookmark not defined.
Uporaba pristopa IRB pri kreditnih tveganjih / uporaba notranjih ocen za namene različne od izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3 (v skladu s členom 452)	23
Uporaba IRB pristopa h kreditnemu tveganju odobritev pristopa ali odobren prehod s strani pristojnega organa (v skladu s členom 452).....	25
Uporaba pristopa IRB za kreditna tveganja / nadzorni mehanizmi za bonitetne sisteme, vključno z opisom neodvisnosti, zanesljivosti, in preverjanjem bonitetnih sistemov (v skladu s členom 452)	25
Opis postopka notranjega ocenjevanja bonitete (v skladu s členom 452)	27
Uporaba tehnik za zmanjševanje kreditnih tveganj (v skladu s členom 453).....	33
Politike in procesi za bilančni in zunajbilančni pobot ter navedba obsega, v katerem ga uporabljajo (v skladu s členom 453)	34
Politike in procesi za vrednotenje in upravljanje zavarovanja s premoženjem (v skladu s členom 453).....	34
Informacije o koncentracijah tržnega ali kreditnega tveganja v okviru prevzetega zmanjševanja kreditnega tveganja (v skladu s členom 453).....	36
Priloga: Seznam razkritij v skladu s CRR direktivo	37

Cilji in politike upravljanja s tveganji: Strategije in postopki za upravljanje teh tveganj (v skladu s členom 435)

Opredelitev strategije poslovanja in tveganja je tesno povezana z opredelitvijo nagnjenosti k tveganju, da se zagotovi dobro izvajanje ICAAP preko delnih strategij, ki se nanašajo na kreditno tveganje, tržno tveganje, operativno tveganje, likvidnostno tveganje, druga tveganja (tveganja ugleda, strateško tveganje), in dodatna tveganja (poslovno tveganje, tveganje na področju nepremičnin, tveganje finančnih naložb).

1. Kreditno tveganje

Strategije kreditnega tveganja predstavljajo učinkovit instrument za upravljanje s kreditnim tveganjem, pri čemer so usmerjene v spodbujanje ciljev Skupine, določenih v procesu planiranja v skladu z nagnjenostjo k tveganjem matične Skupine in na njihov prenos na operativno raven. Izhajajoč iz makroekonomskega in kreditnega scenarija, obetov na ravni gospodarskega sektorja in industrije ter pobud poslovnih strategij, strategije kreditnega tveganja opredeljujejo niz smernic in operativnih ciljev za vse države matične Skupine in poslovna področja. Cilj je določiti profil tveganja in relativno pozicioniranje poslovnih področij, na način, ki usmerja rast v skladu z nagnjenostjo k tveganjem matične Skupine in hkrati zmanjšuje vpliv, ki izhaja iz naslova kreditnega tveganja, pri čemer ne ovira potencialnih donosnih poslovnih priložnosti.

Na ravni Skupine so strategije kreditnega tveganja opredeljene posebej za segment prebivalstva (Strategija portfeljskega kreditnega tveganja), segment podjetij (Strategija sektorskega kreditnega tveganja) in UniCredit Leasing d.o.o. (Strategija sektorskega kreditnega tveganja in kreditnega tveganja glede razredov sredstev).

Strategija industrijskega kreditnega tveganja (ICRS) za SVE je formulirana v letnem dokumentu s smernicami, ki ga matična Skupina oblikuje v tesnem sodelovanju in v skladu z lokalnimi funkcijami za upravljanje s tveganji in poslovno stranjo, pri ocenjevanju posledic makroekonomskih obetov za države, regije, sektorje itd. Sektorske omejitve predstavljajo maksimalno količino izpostavljenosti, ki jo je matična Skupina pripravljena sprejeti za posamezni sektor, da bi preprečila morebitne negativne posledice z vidika absorpcije kapitala matične Skupine.

Namen priročnika je zagotoviti jasna in merljiva, tako veljavna merila za proces pridobivanja posojil, za poslovno upravljanje in upravljanje s tveganji, ki temelji na usmerjevalnih signalih, finančnih načelih (mejne vrednosti PD, profili zapadlosti in ročnosti) in na podrobnostih strategije (splošne usmeritve financiranja, poslovne priložnosti, posebnosti produkta, področja, ki naj jih ne bi financirali).

Vzpostavljeno je redno spremljanje in poročanje o kreditnem tveganju lokalnemu vodji divizije za upravljanje s tveganji (CRO), kreditnemu odboru in odboru za tveganja .

2. Tržno tveganje

Strategija tržnega tveganja UniCredit Banke Slovenije d.d. je vključena v skupno strategijo tržnega tveganja matične Skupine. Na podlagi tega se Okvir za upravljanje s tržnimi tveganji, ki je opredeljen na ravni matične Skupine, uporablja lokalno, kolikor je to primerno, v skladu s poslovnim primerom in ustreznim usmerjanjem tržnega tveganja. Cilj Okvirja za upravljanje s tržnimi tveganji je vzpostavitev celotnega niza omejitev tržnih tveganj, ki opredeljujejo toleranco matične Skupine za tržna tveganja, ki izhajajo iz trgovanja in dejavnosti bančne knjige v splošnem okviru nagnjenosti k tveganju.

Upravljanje s tržnimi tveganji vključuje vse dejavnosti, povezane z dejavnostmi zakladništva in upravljanja strukture bilance stanja Banke. Pozicije tveganja se agregirajo vsaj enkrat dnevno, analizirajo pa jih neodvisne enote za upravljanje s tržnimi tveganji in primerjajo z omejitvami tveganja, ki jih določi odbor ALCO. Banka uporablja varovanje denarnih tokov pred tveganjem za upravljanje obrestnega tveganja v skladu z MSRP (IFRS).

Upravljanje s tržnimi tveganji v UniCredit Banki Slovenija d.d. vključuje stalno poročanje o poziciji tveganja, opredelitev omejitev tveganj in uporabo omejitev ter dnevno predstavitev rezultatov dejavnosti zakladništva.

Odbor za upravljanje bilance banke določi omejitve tveganj za dejavnosti tržnih tveganj Banke najmanj enkrat letno v tesnem sodelovanju z zadevnimi enotami matične Skupine kot del strategije tveganja.

Vzpostavljeno je redno spremljanje in poročanje o tržnem tveganju lokalnemu vodji divizije za upravljanje s tveganji (CRO), kreditnemu odboru in odboru za upravljanje bilance banke .

3. Likvidnostno tveganje

Vodilno načelo pri strategiji in upravljanju z likvidnostnimi tveganji je, da je UniCredit Banka Slovenija d.d. vseskozi sposobna izpolnjevati svoje obveznosti, pri čemer črpa likvidnost iz baze strank in finančnih trgov (likvidnostno tveganje financiranja) ter optimizira stroške, kolikor je mogoče. Hkrati je treba likvidnostno rezervo upravljati tako, da ostane ves čas likvidna.

Poleg lokalnih pravnih in zakonskih zahtev, matična Skupina določi politike in meritve, ki se uporabljajo na ravni matične Skupine, z namenom zagotovitve, da likvidnostni položaj katerega koli subjekta izpolnjuje zahteve matične Skupine .

Iz teh razlogov je matična Skupina organizirana na vodstveni perspektivi, v skladu s konceptom likvidnostnih centrov.

Likvidnostni centri so pravne osebe, ki v svoji pristojnosti delujejo kot likvidnostna vozlišča. Odgovorni so za naslednje:

- Upravljanje z likvidnostjo in proces koncentracije likvidnostnih tokov pravnih oseb, ki spadajo v njihov obseg pristojnosti;
- Optimizacijo financiranja, ki se izvaja na zadevnih lokalnih trgih in odgovorni so za usklajevanje dostopa do kratkoročnih in srednjeročnih do dolgoročnih trgov pravnih oseb, ki spadajo v njihov obseg pristojnosti;
- Izvajanje likvidnostnih pravil matične Skupine na lokalni ravni v skladu s Smernicami in politiko upravljanja Skupine ter v skladu z lokalnimi predpisi.

Iz teh razlogov likvidnostna politika matične Skupine predvideva nadaljnje načelo za krepitev dobrega upravljanja z likvidnostnimi tveganji; in sicer, da mora vsaka pravna oseba (zlasti tiste, ki se nahajajo v državi, v kateri ni referenčnega likvidnostnega središča), povečati svojo likvidnostno samozadostnost na stalni osnovi in v težkih pogojih in spodbujati posamezno pravno osebo, da izkoristi svoje prednosti glede produktov in trgov, da bi optimizirali stroške financiranja matične Skupine.

Dve glavni komponenti upravljanja z likvidnostnimi tveganji Banke sta kratkoročna likvidnost in upravljanje strukturne likvidnosti. Obe vključujeta vidike analize scenarijev in testiranja stresnih scenarijev poleg rednih aktivnosti spremljanja in upravljanja pozicij. Postopki, odgovornosti in linije poročanja na tem področju so bili določeni v likvidnostni politiki in vključujejo načrt ukrepov v primeru likvidnostne krize.

Vzpostavljeno je redno spremljanje in poročanje o likvidnostnem tveganju lokalnemu vodji divizije za upravljanje s tveganji (CRO), kreditnemu odboru in odboru za upravljanje bilance banke.

4. Operativno tveganje

Skupina UniCredit določa okvir upravljanja z operativnim tveganjem kot kombinacijo politik in postopkov za nadzor, merjenje in zmanjševanje operativnega tveganja matične Skupine in nadzorovanih subjektov (vključno z UniCredit Banko Slovenija d.d.).

Politike operativnega tveganja, ki se uporabljajo za vse subjekte matične Skupine, so skupna načela, ki opredeljujejo vloge organov družbe, funkcija upravljanja z operativnimi tveganji, kakor tudi povezanost z drugimi funkcijami, ki sodelujejo pri nadzoru in upravljanju z operativnim tveganjem.

Specifični odbori za tveganja (odbor za tveganja, odbor za upravljanje bilance banke, odbor za operativno tveganje) se ustanovijo na ravni subjektov za spremljanje izpostavljenosti tveganjem, blažilnih ukrepov ter metod merjenja in nadzora.

Metodologija za razvrščanje podatkov in preverjanje popolnosti, analizo scenarijev, kazalnikov tveganja, poročanje in merjenje tveganega kapitala, je določena s strani matične Skupine in se uporablja za vse subjekte matične Skupine. Ključni element okvira za obvladovanje tveganj je aplikacija za upravljanje z operativnimi tveganji, ki omogoča zbiranje podatkov, potrebnih za nadzor operativnih tveganj in merjenje kapitala.

Rezultati iz različnih elementov okvira operativnih tveganj se v čim večji meri prenesejo v ukrepe, ki zmanjšujejo operativno tveganje. Na ta način se je v preteklih letih okvir razvil iz nadzornega sistema v prakso, katere cilj je upravljanje in zmanjševanje tveganj.

Najvišje vodstvo je odgovorno za odobritev vseh vidikov, povezanih z okvirom operativnih tveganj matične Skupine, in preverjanje ustreznosti sistema merjenja in nadzora in je redno obveščeno o spremembah profila tveganja in izpostavljenosti operativnim tveganjem, s podporo ustreznih odborov za tveganja.

Uprava UniCredit Banke Slovenija d.d. ima končno odgovornost za učinkovit nadzor nad izpostavljenostjo operativnemu tveganju. Uprava, v sodelovanju z višjim vodstvom, je prav tako odgovorna za preverjanje, da je sistem merjenja in nadzora operativnega tveganja tesno vključen v vsakodnevni proces upravljanja s tveganji.

Pri UniCredit Banki Slovenija d.d. je subjekt, pristojen za odločanje o temah operativnega tveganja, Odbor za operativna tveganja (OpRisk odbor). V okviru tega odbora se poroča in razpravlja o izpostavljenosti tveganjem, blažilnih ukrepih, metodologiji merjenja in nadzora ter vseh analizah, ki se izvajajo v zvezi z operativnim tveganjem. Odbor je odgovoren za predlaganje intervencij v skladu s tveganji/scenariji, poročanimi rezultati in priporočanje zavarovanj, kjer je to primerno. Na podlagi poročanja o operativnem tveganju, člani o OpRisk odbora predlagajo in spremljajo postopke upravljanja z operativnimi tveganji in omejitve.

Na ravni matične Skupine se odbor za operativno tveganje in tveganje ugleda sestaja na četrtletni ravni, kjer sodelujejo vsi pravni subjekti SVE.

Uprava je redno obveščena o vprašanjih glede operativnega tveganja, primerih operativnega tveganja, spremembah operativnega tveganja ter zadevnih kršitvah politik.

UniCredit Banka Slovenija d.d. uporablja Napredni pristop za merjenje za upravljanje z operativnim tveganjem od leta 2009.

5. Tveganje ugleda

Cilj smernic matične Skupine za upravljanje s tveganji ugleda, ki jih UniCredit Banka Slovenija d.d. sprejema lokalno, je opredeliti splošni niz načel in pravil za merjenje in nadzor tveganja ugleda.

Upravljanje s tveganjem ugleda je v pristojnosti matične Skupine in namenskih funkcij znotraj pravnih oseb matične Skupine.

Poleg tega takšna postavitve zagotavlja doslednost pri politikah tveganja ugleda, metodologijah in praksah na ravni vseh pravnih oseb ter nadzoru in spremljanju portfelja tveganja ugleda matične Skupine.

Da bi zaščitili matično Skupino pred prevzemanjem tveganja ugleda, so, poleg že obstoječih smernic o upravljanju s tveganjem ugleda matične Skupine, vzpostavljene naslednje politike v posameznih sektorjih : "Obramba/Orožje", "Jedrska energija", "Rudarstvo" in "Vodne infrastrukture (jezovi)".

6. Opis toka informacij o tveganju poslovnemu organu

Banka je vzpostavila redno spremljanje in pregled kreditnega tveganja, tržnega tveganja, operativnega tveganja, likvidnostnega tveganja ter drugih/dodatnih tveganj na ravni transakcij, strank in portfelja.

Poročila in različne informacije v zvezi s tveganji so naslovljena na naslednje lokalne ravni upravljanja in ravni upravljanja matične Skupine: CRO, odbori za tveganja, uprava, nadzorni svet in preko kompetenčne linije za tveganja do funkcij upravljanja s tveganji matične Skupine.

Na lokalni ravni obstajajo štiri vrste odborov za tveganja, ki so ključnega pomena za funkcijo tveganja: odbor za tveganja, odbor za upravljanje bilance banke (ALCO), kreditni odbor in odbor za operativno tveganje.

1. Odbor za tveganja (RICO) sprejema in odobri informacije v zvezi z naslednjim:

- **Upravljanje in strategija:** Odobritev in pregled različnih strategij (npr. strategije, ki pokrivajo različna področja poslovanja Banke, kot na primer strategija kreditnega tveganja, sektorska strategija, strategije operativnega tveganja, strategije glede tržnega tveganja, kapitala in likvidnosti), odobritev okvira nagnjenosti k tveganjem in izjava o nagnjenosti k tveganju, odobritev pregleda tveganja, odobritev metod, ki se uporabljajo za različne vrste izračunov (npr. izračun ekonomskega kapitala, uporaba modelov), potrditev poročila ICAAP, testiranje stresnih scenarijev.
- **Poročanje:** Okvir nagnjenosti k tveganjem, kreditno tveganje nasprotne stranke, pregled velikih posojilnih izpostavljenosti, izpostavljenost koncentracije; poročila o slabih/donosnih posojilih, poročila o tržnih tveganjih, pregled likvidnosti, predstavitev rednih rezultatov testiranja stresnih scenarijev in če je potrebno tudi potrdilo o testiranju stresnih scenarijev, načrtovanje kapitala, izračun ICAAP in razpoložljiva finančna sredstva, odobreni modeli (nadaljnje teme, rezultati dejavnosti razvoja in potrjevanja

- **Postopek nadzornega pregleda in revizija:** Nadzorni dialog z regulatorji, pomembne teme, povezane s pregledi notranje revizije in pregledi notranje revizije matične Skupine, zaprtje pomembnih revizijskih priporočil.
- **Preverjanje sistema nadomestil**
- **Preverjanje cen produktov Banke in oblikovanje predlogov ukrepov za odpravo ugotovljenih neskladij.**

RICO vključuje naslednje stalne člane: predsednik nadzornega sveta, člani nadzornega sveta, CRO in vodja oddelka Strateško upravljanje s tveganji, politike in procesi.

2. Odbor za upravljanje bilance banke (ALCO), kot splošni odbor za upravljanje s tveganji za UniCredit Banko Slovenija d.d., določa načela upravljanja s tveganji v splošni politiki tveganj Banke in redno potrjuje pregled tveganj Banke. Potrjuje vzpostavitev mejnih vrednosti za vsa ustrezna tveganja in postopke za nadzor tveganj. ALCO je odgovoren za upravljanje strukturnih pozicij bilance stanja, nadzira likvidnostno in obrestno tveganje, je obveščen o posojilnem portfelju in se ukvarja z vprašanji upravljanja navzkrižno divizijskih tveganj, ki nastajajo med prodajnimi enotami in celostnim upravljanjem Banke. ALCO se ukvarja tudi z vsemi vprašanji, ki se nanašajo na celostno tveganje banke in upravljanje kapitala. Ima pregled nad kapitalsko ustreznostjo, razvojem regulatornega kapitala in razmerij, ekonomskega kapitala, dodelitvijo kapitala in razpoložljivimi finančnimi sredstvi.

ALCO vključuje naslednje stalne člane: predsednik uprave, član uprave ali vodja divizije, odgovoren za poslovanje s podjetji/trge, član uprave in vodja divizije, odgovoren za poslovanje s prebivalstvom, CRO, CFO, vodja področja Planiranje in kontroling, vodja trgovanja, vodja ALM, vodja področja Tržno tveganje, vodja področja Strateško upravljanje s tveganji, politike in procesi.

3. Kreditni odbor odobri kreditne izpostavljenosti strank nad določenim pragom (nižje izpostavljenosti in izpostavljenosti do zasebnih posameznih strank so v Banki organizirane preko individualnih pravic za odobritev, ki jih delegira kreditni odbor Banke), poročila v zvezi s kreditnim tveganjem (t.j. poročilo o spremljanju strategije sektorskega kreditnega tveganja) in primere tveganja ugleda. Organ, ki je pristojen za odobritev, je opredeljen z zneskom izpostavljenosti stranke ali skupine strank in njene/njihove bonitetne ocene. V skladu z zakonodajo nadzorni svet potrjuje sklepe, kadar se pojavijo velike izpostavljenosti. V kreditnih odborih so prisotni predstavniki upravljanja s tveganji (CRO, vodja področja Presoja in prevzemanje kreditnih tveganj) in prodajne divizije (član uprave, odgovoren za področje podjetij, vodje oddelkov za podjetja), pa tudi predsednik uprave.

4. Odbor za operativna tveganja je odgovoren za učinkovit nadzor izpostavljenosti operativnemu tveganju ter splošno razumevanje okvira nadzora operativnega tveganja in kako operativno tveganje vpliva na Banko. Odbor OpRisk je prav tako odgovoren za preverjanje, da je sistem merjenja in nadzora operativnega tveganja tesno vključen v vsakodnevni proces Banke za upravljanje s tveganji.

Odbor za operativno tveganje vključuje naslednje stalne člane: CRO, potrjevalci dogodkov operativnega tveganja iz različnih enot (Organizacija, Upravljanje s človeškimi viri, IKT, Bančna operativa in storitve, Finance, Pravna služba in skladnost poslovanja, Notranja revizija, CIB in Poslovanje s prebivalstvom), vodja področja Tržna in operativna tveganja, vodja področja Strateško upravljanje s tveganji, politike in procesi, pooblaščenec za varovanje informacij in informacijskega sistema, pooblaščenec za preprečevanje pranja denarja, financiranja terorizma in izvajanje omejevalnih ukrepov.

7. Organizacija upravljanja s tveganji

Skupina UniCredit Banka Slovenija d.d. spremlja in upravlja svoja tveganja skozi stroge metodologije in postopke, ki so se izkazali kot učinkoviti v vseh fazah ekonomskega cikla.

Nadzor in usmerjanje tveganj Skupine izvaja funkcija zadolžena za upravljanje s tveganji na ravni matične Skupine, ki opravlja svojo lastno vlogo usmerjanja, koordinacije in nadzora.

Funkcija Upravljanje s tveganji je posebej zadolžena za naslednje naloge:

- Optimiziranje kakovosti sredstev Skupine, minimiziranje stroškov tveganja, v skladu s cilji glede tveganj in dobičkonosnosti, ki so zastavljeni za poslovna področja;
- Zagotavljanje strateškega usmerjanja in opredelitev politik upravljanja s tveganji na ravni Skupine;
- Definiranje in obveščanje vodij poslovnih funkcij z merili za ocenjevanje, upravljanje, merjenje, nadzor in komunikacijo o tveganjih.
- Zagotavljanje, da so postopki in sistemi, ki so oblikovani za nadzor tveganj Skupine, skladni;
- Pomoč pri izgradnji kulture tveganja po vsej Skupini skozi izobraževanja in razvoj visoko usposobljenih kadrov;
- Pomoč pri iskanju načinov za uravnavanje sredstev, kjer je to potrebno, skupaj z Načrtovanjem, Financami in Administracijo;
- Pomoč poslovnim funkcijam pri doseganju njihovih ciljev, vključno s podporo pri razvoju produktov in poslov (npr. inovacije kreditnih produktov, konkurenčne priložnosti, ki so povezane z Baselskimi dogovori, itd.);
- Podpora predsedniku uprave pri definiranju predloga nagnjenosti k prevzemanju tveganj Skupine, ki se deli z odborom za tveganja matične Skupine ter se nato odda v potrditev upravi Skupine in pristojnim odborom kot preliminarni in pripravljalni korak za letni in večletni proračunski načrt, ki je v pristojnosti Vodje divizije Financ (CFO).

Poleg tega je naloga vodje divizije za upravljanje s tveganji (CRO) zagotoviti predsedniku uprave in upravi skladnost nagnjenosti k prevzemanju tveganja Skupine s strateškimi smernicami Skupine kot tudi skladnost proračunskih ciljev in periodičnega nadzora okvirja prevzemanja tveganj (RAF).

Vodja divizije Financ (CFO) ostaja odgovoren za nadzor nad rezultati Skupine in poslovnih funkcij, tako da lahko identificira morebitna področja slabšega delovanja in s tem povezane korektivne ukrepe.

Dodatne informacije o korporativnem upravljanju so na voljo v Letnem poročilu, v poglavju Izjava o korporativnem upravljanju in Bančna tveganja, Celovito upravljanje s tveganji.

Kapitalski instrumenti in navadni lastniški temeljni kapital (v skladu s členom 437)

Kapitalski instrumenti

Glavne značilnosti kapitalskih instrumentov (EUR 1.000)		1	2	3
1	Izdajatelj	Unicredit Banka Slovenija d.d.	UniCredit Bank Austria AG	UniCredit Bank Austria AG
2	Edinstvena oznaka	SI0021108749	LO_A1956_00_0001	LO_A1956_00_0002
3	Zakonodaja, ki ureja dokument	Slovenska zakonodaja	Avstrijska zakonodaja	Avstrijska zakonodaja
Regulativna obravnava				
4	Pravila iz uredbe o kapitalskih zahtevah v prehodnem obdobju	Navadni temeljni lastniški kapital	Dodatni kapital	Dodatni kapital
5	Pravila iz uredbe o kapitalskih zahtevah po prehodnem obdobju	Navadni temeljni lastniški kapital	Dodatni kapital	Dodatni kapital
6	Sprejemljivi na posamični (sub)konsolidirani podlagi/na mesečni in	Na posamični podlagi	Na posamični podlagi	Na posamični podlagi
7	Vrsta instrumenta	Navadne delnice - CRR člen 26	Podrejeni dolg - CRR člen 62	Podrejeni dolg - CRR člen 62
8	Znesek, pripoznan v regulativnem kapitalu (valuta v milijonih)	128.143	9.321	7.163
9	Nominalni znesek instrumenta	20.383	20.000	10.000
9a	Cena izdaje	0,00417 EUR/delnica	0,10	0,10
9b	Cena odkupa	N/A	0,10	0,10
10	Računovodska razvrstitev	Lastniški kapital	Obveznost - odplačana vrednost	Obveznost - odplačana vrednost
11	Prvotni datum izdaje*	28.12.1999 28.02.2006 21.09.2007	30.4.2008	31.7.2009
12	Stalni ali z določenim rokom zapadlosti	Stalni	Z določenim rokom zapadlosti	Z določenim rokom zapadlosti
13	Prvotni datum zapadlosti	Brez zapadlosti	30.4.2018	31.7.2019
14	Odpoklic izdajatelja na podlagi predhodne nadzorniške odobritve	N/A	Da	Da
15	Poljubni datum odpoklica, pogojni datum odpoklica in odkupni znesek	N/A	30.4.2013	N/A
Kuponske obrestne mere/dividende				
17	Fiksna ali spremenljiva dividenda/kuponska obrestna mera	N/A	Variabilna	Variabilna
19	Obstoj možnosti neizplačila donosov	Ne	Ne	Ne
20a	Popolna diskrecijska pravica, delna diskrecijska pravica ali obvezni (glede na	Popolna diskrecijska pravica	Delna diskrecijska pravica	Obvezni
20b	Popolna diskrecijska pravica, delna diskrecijska pravica ali obvezni (glede na	Popolna diskrecijska pravica	Obvezni	Obvezni
21	Možnost povečanja ali druge spodbude za odkup	Ne	Da	Ne
22	Nekumulativni ali kumulativni	Nekumulativni	Nekumulativni	Nekumulativni
23	Konvertibilni ali nekonvertibilni	Nekonvertibilni	Nekonvertibilni	Nekonvertibilni
30	Značilnosti odpisa	Ne	Ne	Ne
36	Neskladne preoblikovane značilnosti	Ne	Da	Ne
za nerelevantna polja je vstavljen znak N/A				

* Obstoječe delnice so bile izdane v večih izdajah.

Navadni lastniški temeljni kapital

Navadni lastniški temeljni kapital: instrumenti in rezerve (EUR 1.000)		(A) Znesek na datum razkritja	(B) Sklic na člen uredbe (EU) št. 575/2013	(C) Zneski, za katere se uporablja obravnava pred uredbo (EU) št. 575/2013 ali preostali znesek, določen v skladu z uredbo (EU) št. 575/2013
1	Kapitalski instrumenti in z njimi povezan vplačani presežek kapitala	128.143	26 (1), 27, 28, 29, 26(3), seznam EBA	
	od tega: navadne delnice	20.384	26 (3) seznam EBA	
2	Zadržani dobiček	119.528	26 (1)(c)	
3	Akumulirani drugi vseobsegajoči donos (in druge rezerve, da se vključijo nerealizirani dobički in izgube v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi)	13.467	26(1)	
6	Navadni lastniški temeljni kapital pred regulativnimi prilagoditvami	261.139		
Navadni lastniški temeljni kapital: regulativne prilagoditve				
8	Neopredmetena sredstva (zmanjšana za povezane obveznosti za davek) (negativni znesek)	- 19.009	36 (1)(b), 37, 472 (4)	-
10	Odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček razen tistih, ki izhajajo iz začasnih razlik (zmanjšane za povezane obveznosti za davek, če so izpolnjeni pogoji iz člena (38)(3)) (negativni znesek)	- 4.578	36 (1)(c), 38, 472 (5)	
12	Negativni zneski, ki so rezultat izračuna zneskov pričakovane izgube	- 118	36(1)(d), 40, 159, 472(6)	
26a	Regulatore prilagoditve, povezane z nerealiziranimi dobički in izgubami iz členov 467 in 468	406		5.650
27	Kvalificirani odbitki dodatnega temeljnega kapitala, ki presegajo dodatni temeljni kapital institucije (negativni znesek)	- 11.441	36(1)(j)	- 11.441
28	Skupne regulativne prilagoditve navadnega lastniškega temeljnega kapitala	- 34.739		- 5.791
29	Navadni lastniški temeljni kapital (CET1)	226.400		5.791
Temeljni kapital (temeljni kapital = navadni lastniški temeljni kapital + dodatni temeljni kapital)		226.400		
Dodatni kapital: instrumenti in rezervacije				
30	Kapitalski instrumenti in z njimi povezan vplačani presežek kapitala	16.484	62, 63	
35	Dodatni kapital pred regulativnimi prilagoditvami	16.484		-
Dodatni kapital: regulativne prilagoditve				
40a	Preostali znesek, odbiti od dodatnega kapitala, ob upoštevanju odbitka od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v prehodnem obdobju v skladu s členom 472 Uredbe (EU) št. 575/2013	2.162	472, 472(3)(a), 472(4), 472(6), 472(8)(a), 472(9), 472(10)(a), 472(11)(a)	2.162
40b	Preostali zneski, odbiti od dodatnega kapitala, ob upoštevanju odbitka od dodatnega temeljnega kapitala v prehodnem obdobju v skladu s členom 475 Uredbe (EU) št. 575/2013	- 35	475, 475(2)(a), 475(3), 475(4)(a)	- 71
41	Skupne regulativne prilagoditve dodatnega kapitala	2.126		2.091
42	Dodatni kapital	18.610		2.091
43	Skupni kapital (skupni kapital = temeljni kapital + dodatni kapital)	245.010		7.881
43a	Tveganju prilagojena aktiva z zvezi z zneski, za katere se uporablja obravnava pred uredbo o kapitalskih zahtevah in predhodne obravnave ter za katere velja postopna obravnava v skladu z Urebo (EU) št. 575/2013 (tj. preostali zneski v skladu z uredbo o kapitalskih zahtevah)	1.160.235		
	od tega: ... postavke, ki se ne odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala (preostali zneski v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013) postavke, ki jih je treba ponovno opredeliti, npr. odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, zmanjšane za povezane obveznosti za davek, posredni deleži lastnega navadnega lastniškega kapitala itd.)	4.613	472, 472(5), 472(8)(b), 472(10)(b), 472(11)(b)	
44	Skupna tveganju prilagojena sredstva	1.160.235		
Kapitalski količniki in blažilniki				
45	Navaden lastniški temeljni kapital (kot odstotni delež zneska izpostavljenosti tveganju)	19,51%	92(2)(a), 465	
46	Temeljni kapital (kot odstotni delež zneska izpostavljenosti tveganju)	19,51%	92(2)(b), 465	
47	Skupni kapital (kot odstotni delež zneska izpostavljenosti tveganju)	21,12%	92(2)(c)	
53	Navaden lastniški temeljni kapital, ki lahko izpolnjuje zahteve po blažilnikih (kot odstotni delež zneska izpostavljenosti tveganju)	15,01%	128 (direktiva o kapitalskih zahtevah)	
Kapitalski količniki in blažilniki				
Veljavne omejitve za vključitev rezervacij v dodatni kapital				
Kapitalski instrumenti, za katere se uporabljajo ureditve postopne odprave (velja le med 1. januarjem 2013 in 1. januarjem 2022)				

	Znesek na dan 31 december 2015 (v tisoč EUR)
Presežek navadnega temeljnega lastniškega kapitala (CET1)	174.189

Proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) (v skladu s členom 438)

Merjenje profila tveganja je ključni element procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala v skladu z drugim stebrom Baselskega sporazuma.

Pristop Skupine k procesu ICAAP se opira na opredelitev "upravljanja s tveganji", kot preliminarne zahteve, medtem ko je proces sestavljen iz naslednjih faz:

- opredelitev obsega in identifikacija tveganj;
- merjenje profila tveganja;
- določanje obsega prevzemanja tveganj in razporejanje kapitala; in
- spremljanje in poročanje.

Kapitalska ustreznost se ocenjuje upoštevajoč ravnotežje med prevzetimi tveganji, tako tistimi iz Stebra I kot tudi tistimi iz Stebra II, in razpoložljivim kapitalom. Podrobnosti o izračunu so na voljo v Letnem poročilu, v poglavju Celovito upravljanje s tveganji.

Znotraj procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) in v skladu z načelom sorazmernosti, ki je opredeljeno v stebru II sporazuma Basel II, se profil tveganja Skupine ocenjuje za vse vrste tveganj iz Stebra II.

Tako se kreditna, tržna, operativna, poslovna, nepremičninska ter tveganja iz naslova deležev in kapitalskih udeležb merijo kvantitativno s pomočjo:

- ekonomskega kapitala in združevanja kot vhodne informacije za notranji kapital; in
- stresnih testov.

Notranji kapital predstavlja kapital, ki je potreben za soočanje s potencialnimi izgubami, ki so inherentne v poslovnih dejavnostih Skupine ter upošteva vse vrste tveganj iz Stebra II, ki jih je identificirala Skupina in ki so merljive v smislu ekonomskega kapitala: kreditno, tržno, operativno, poslovno, tveganja iz naslova deležev in kapitalskih udeležb in nepremičninsko tveganje. Učinek razpršitev med vrstami tveganj ni upoštevan. Banka mora na podlagi različnih stres testov interno oceniti kapitalske potrebe prilagoditi tudi za specifična tveganja, ki izhajajo iz dejavnikov zunanjega okolja. Združevanje kapitala je enostavna metoda seštevanja. Notranji kapital se v kontrolne namene izračunava četrtno ali po potrebi tudi bolj pogosto načrtuje pa se tudi znotraj procesa planiranja.

Zaradi več-dimenzionalne narave tveganj je nujno dopolniti merjenje ekonomskega kapitala s stresnimi testi, ne le z namenom ocenjevanja izgub v primeru posameznih scenarijev, pač pa tudi zaradi ocenjevanja njihovih učinkov v smislu kapitalskih zahtev. Stresni testi so ključno orodje upravljanja s tveganji z namenom ocenjevanja ranljivosti Banke glede izjemnih, vendar verjetnih dogodkov, ki zagotavljajo dodatne informacije k dejavnostim nadzora.

Testiranje izjemnih situacij, v skladu z regulatornimi zahtevami, se izvajajo na osnovi sklopa interno opredeljenih stresnih scenarijev. Dejavnosti stresnega testiranja prav tako ocenjujejo kapitalske zahteve za glavne regije, kjer je Skupina aktivna, izvajajo pa se vsaj dvakrat letno.

Ustreznost metodologij merjenja tveganj, ki podpirajo ICAAP, vključno s stresnimi testi in združevanjem tveganj, se redno predstavlja lokalnemu ALCO odboru.

Obseg prevzemanja tveganj

Eden ključnih elementov upravljanja s tveganji je obseg prevzemanja tveganj (angl. Risk Appetite Framework – RAF). Banka meni, da je vključevanje obsega prevzemanja tveganj v procese najvišjega pomena za dosledno implementacijo kulture tveganja. Obseg prevzemanja tveganj je učinkovito in v prihodnost usmerjeno managersko orodje, ki je bilo razvito z namenom vzpostavitve želenega odnosa do tveganj, ki kar najbolj usmerja poslovanje Banke dosledno z ustreznimi ravnmi prevzetih tveganj.

Obseg prevzemanja tveganj je opredeljena kor raven tveganja, ki ga je Skupina pripravljena sprejeti pri zasledovanju svojih strateških ciljev in poslovnega načrta, upoštevajoč interese svojih strank in delničarjev kot tudi kapital in druge zahteve.

Glede na Steber II je relevantna matrika t.i. zmožnost prevzemanja tveganja (angl. Risk Taking Capacity), ki je razmerje med razpoložljivim (angl. Available Financial Resources, AFR) in notranjim kapitalom.

Struktura obsega prevzemanja tveganj Skupine vključuje kvalitativne in kvantitativne postavke, ki so vključene v izjavo o obsegu prevzemanja tveganj oziroma v ključne kazalnike uspešnosti (KPI) za področje obsega prevzemanja tveganj. Izjava o obsegu prevzemanja tveganj opredeljuje pozicioniranje Banke v smislu strateških ciljev in povezanih profilov tveganja, s čimer naslavlja pričakovanja deležnikov in vključuje naslednje :

- Smernice v zvezi s celovitim ključnimi omejitvami za Skupino v smislu osredotočenja aktivnosti, ki so tesno povezane z lastništvom nad tveganji;
- Opredelitev želenega profila tveganja in donosa, v skladu s celovito strategijo Skupine;
- Ocena tveganj, ki jih Banka želi prevzeti ali pa bi se jim morala izogniti tako v normalnih kot v stresnih pogojih;
- Navedba strategij za upravljanje ključnih tveganj v okviru Skupine;
- Kvantitativne izjave o tveganjih, ki jih ni enostavno meriti (npr. strateško tveganje, tveganje ugleda, tveganja povezana s skladnostjo), s ciljem zagotoviti preprečitev/ zgodnje ukrepanje pri nastajajočih tveganjih;
- Opis ključnih vlog in odgovornosti v procesih odobritve, nadzora, poročanja in poslabšanja obsega prevzemanja tveganj.

Ključni kazalniki uspešnosti (KPI) za področje nagnjenosti k prevzemanju tveganj temeljijo na analizi pričakovanj notranjih in zunanjih deležnikov Skupine, kar vodi do identifikacije naslednjih dimenzij tveganja, ki so relevantne za Skupino:

- Lastništvo nad tveganji in pozicioniranje, s čimer jasno nakazujemo glavne dejavnosti, na katere se Banka osredotoča, ter celovito pozicioniranje, kar zadeva tveganja;
- Regulatorne zahteve za zagotavljanje skladnosti, kar zadeva kapitalske in likvidnostne pozicije;
- Dobičkonosnost in tveganja za usmerjanje poslovanja v smeri zdrave rasti;
- Nadzor nad posebnimi vrstami tveganja za postavljanje omejitev pri odločitvah vodstva.

Obseg prevzemanja tveganj opredeljuje želeni profil tveganja Skupine, določenih v obliki kazalcev in njihovih strateških ciljnih vrednosti, sprožilne vrednosti in limitov za zagotavljanje nadzora nad celovitim pozicioniranjem, kar zadeva tveganja in donose. Kazalci so količina tveganja, ki ga je Skupina pripravljena prejeti v normalnih pogojih in predstavljajo referenčni prag za razvoj poslovanja. Zastavljeni so dovolj široko, da zagotavljajo fleksibilnost poslovanja pri zasledovanju najvišje ravni zdravega generiranja posla, vendar pa dovolj ostri, da se izognemo neželenih tveganjem. Limiti so stroge točke, ki predstavljajo najvišjo sprejemljivo raven tveganja za Skupino. Vmes med ciljnimi vrednostmi in limiti so sprožilne vrednosti, ki predstavljajo najvišjo sprejemljivo raven odstopanj od opredeljenega ciljnega praga; zastavljeni so dosledno tako, da lahko Skupina funkcionira, tudi v stresnih pogojih, znotraj najvišje ravni sprejemljivega tveganja. Znotraj procesa spremljanja vseh kazalnikov, ki sestavljajo matriko obsega prevzetih tveganj, je predviden tudi postopek eskalacije, da se zagotovi pravočasna reakcija, ko določen kazalnik iz matrike doseže sprožilno vrednost ali limit.

Določanje matrike obsega prevzemanja tveganj ter s tem povezanih ciljnih vrednosti, sprožilnih vrednosti in limitov so del procesa planiranja, redno se spremljajo in se odražajo navzdol v vsakodnevnem upravljanju s tveganji in poslovnih dejavnostih Skupine.

Obseg prevzemanja tveganj dopolnjuje sklop strategij tveganja, s čimer prenašamo limite glede nagnjenosti k prevzemanju tveganj v operativne omejitve za ustrezno usmerjanje poslovanja. Strategije tveganja predstavljajo ključni vidik integracije med pravnimi subjekti, ki sodijo v Skupino, ter sprejetja koncepta obsega prevzemanja tveganj v poslovanje.

Obseg prevzemanja tveganj se pregleda na letni ravni znotraj procesa planiranja, s čimer zagotavljamo njegovo skladnost s strategijami Skupine, s poslovnimi in tržnimi pogoji ter z zahtevami lastnikov.

Obseg prevzemanja tveganj vsako leto odobrijo uprava, odbor za tveganja in nadzorni svet, redno pa se ga nadzira in o njem poroča, vsaj četrtletno, ustreznim odborom.

Kreditno tveganje (v skladu s členom 438)

Člen 438 c) Kreditno tveganje - Standardizirani pristop

za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti iz člena 112;

Kategorije izpostavljenosti	RWA	Kapitalska zahteva
Čl. 112 a) Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank	564	45
Čl. 112 b) Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	25.815	2.065
Čl. 112 c) Izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja	4.942	395
Čl. 112 f) Izpostavljenosti do institucij	3.777	302
Čl. 112 g) Izpostavljenosti do podjetij	68.231	5.459
Čl. 112 h) Izpostavljenosti na drobno	327.969	26.238
Čl. 112 i) Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine	131.388	10.511
Čl. 112 j) Neplačane izpostavljenosti	79.510	6.361
Čl. 112 o) Kolektivni naložbeni podjemi (KNP)	1.349	108
Čl. 112 p) Lastniški instrumenti	110	9
Čl. 112 q) Druge postavke	23.932	1.915
Standardizirani pristop skupaj	667.588	53.407

Člen 438 d) Kreditno tveganje - IRB pristop

za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v členu 147; za kategorijo izpostavljenosti na drobno ta zahteva velja za vsako od podkategorij izpostavljenosti, ki ustreza različnim korelacijam iz člena 154(1) do (4). Za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov se ta zahteva uporablja za:

- (i) vsak pristop iz člena 155;
- (ii) izpostavljenosti, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih in druge izpostavljenosti;
- (iii) izpostavljenosti, ki so predmet prehodnega obdobja v zvezi s kapitalskimi zahtevami;
- (iv) izpostavljenosti, za katere se uporabljajo predhodna pravila o kapitalskih zahtevah;
- (e) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s točkama (b) in (c) člena 92(3);
- (f) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s poglavji 2, 3 in 4, naslova III dela 3 in ločeno razkrite.

Kategorije izpostavljenosti	RWA	Kapitalska zahteva
Čl. 147 (2) a) Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank	0	0
Čl. 147 (2) b) Izpostavljenosti do institucij	31.669	2.534
Čl. 147 (2) c) Izpostavljenosti do podjetij	319.398	25.552
Čl. 147 (2) e) Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov	9.197	736
Čl. 155 (3) PD-/LGD - pristop	0	0
Čl. 155 (2) Pristop enostavnih uteži	9.197	736
IRB approach total	360.264	28.821

Člen 438 d) (i) in (ii) Izpostavljenosti po pristopu enostavnih uteži tveganja iz člena 155(2)

	RWA	Kapitalska zahteva
Pristop enostavnih uteži skupaj	9.197	736
druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov	9.197	736

Člen 438 d) (iii) in (iv) Izpostavljenosti, ki so predmet prehodnega obdobja oziroma za katere veljajo predhodna pravila v zvezi s kapitalskimi zahtevami (nimamo)

Izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev skladno s tabelo 1 člena 153(5) (nimamo)

Izpostavljenost iz naslova prilagoditve kreditnega vrednotenja po členih 381-386

	RWA	Kapitalska zahteva
Znesek skupne izpostavljenosti tveganjem za prilagoditev kreditnega vrednotenja	1.287	103
Standardizirana metoda	1.287	103

Člen 438 e) Pozicijsko in valutno tveganje ter tveganje spremembe cen blaga

kapitalske zahteve, izračunane v skladu s točkama (b) in (c) člena 92(3)

	RWA	Kapitalska zahteva
Standardiziran pristop		
Čl. 92 (3) b) Kapitalske zahteve, določene v skladu z naslovom IV dela 3 ali dela 4, kot je ustrezno, za postavke trgovne knjige institucije za naslednje:	53	4
i) pozicijsko tveganje	53	4
Skupna izpostavljenost za pozicijsko in valutno tveganje ter tveganje spremembe cen blaga	53	4

Člen 438 f) Operativno tveganje (OpR)

kapitalske zahteve, izračunane v skladu s poglavji 2, 3 in 4, naslova III dela 3 in ločeno razkrite

	RWA	Kapitalska zahteva
Poglavje 3 Standardizirani pristop (STA) / Alternativni standardizirani pristop (ASA)	23.995	1.920
Poglavje 4 Napredni pristopi za merjenje (AMA)	107.049	8.564
Total Risk Exposure Amount For Operational Risk (Opr)	131.043	10.483

Opredelitev »zapadlosti« in »oslabljenosti« za računovodske namene (v skladu s členom 442)

V skladu s predpisi Banke Italije, ki so navedeni v Okrožnici št. 272 od 30. julija 2008 in poznejših posodobitvah, krediti razvrščeni kot "oslabljeni" na osnovi značilnosti, ki so opredeljene v odstavkih 58-62 MRSP 39 (Mednarodni standardi računovodskega poročanja), ustrezajo kategoriji nedonosnih izpostavljenosti kot jih opredeljuje ITS EBA (EBA/ITS /201 3/03/rev1 24/7/2014).

EBA je zlasti opredelila nedonosne izpostavljenosti kot tiste, ki zadovoljujejo enega ali oba izmed spodnjih kriterijev:

- pomembne izpostavljenosti, ki so več kot 90 dni zapadle;
- izpostavljenosti, za katere banka meni, da je malo verjetno, da bo dolжник v celoti izpolnil svoje kreditne obveznosti, brez nadaljevanja z izvršbo ali unovčevanjem zavarovanj, ne glede na to, ali so izpostavljenosti zapadle in ne glede na število dni zapadlosti.

Poleg tega so omenjeni EBA standardi vpeljali definicijo "restrukturiranih" izpostavljenosti, torej kreditne pogodbe, pri katerih so bili uporabljeni opustitveni ukrepi. Opustitveni ukrepi so sestavljeni iz popuščanj do dolžnika, ki se že sooča ali pa se bo kmalu soočil s težavami pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti ("finančne težave"), torej spremembe predhodnih pogodbenih pogojev ali celovito oziroma delno refinanciranje.

Restrukturirane izpostavljenosti lahko glede na tveganje uvrstimo v kategorijo nedonosnih izpostavljenosti (slabi krediti, krediti, za katere je malo verjetno, da bodo poplačani, zapadli oslabljeni) ali donosnih izpostavljenosti. Glede ocenjevanj oslabitev in rezervacij za restrukturirane izpostavljenosti so uporabljene računovodske politike, ki so v skladu s splošnimi merili skladnimi z zahtevami MRSP 39.

Ista Okrožnica 272 nadalje razvršča nedonosne izpostavljenosti v naslednje kategorije:

- **Slabi krediti:** kategorija se nanaša na bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti, ki se formalno smatrajo za neizterljive, do posojilojemalcev, ki so plačilno nesposobni (celo ne sodno ugotovljeno) ali v podobni situaciji. Ocena izgub zaradi oslabitev se na splošno opravi na analitični osnovi (vključno z ovrednotenjem rezervacij z ravnimi kritja, ki so statistično opredeljene za posamezne kreditne portfelje pod določenim pragom). V primeru nematerialnih zneskov poteka ocena izgub zaradi oslabitev na kolektivni osnovi z združevanjem podobnih izpostavljenosti.
- **Kreditni, za katere je malo verjetno, da bodo poplačani:** kategorija se nanaša na bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti, ki ustrezajo definiciji, da je zanje malo verjetno, da bodo poplačani, medtem ko ne ustrezajo pogojem, da bi bili uvrščeni med slabe kredite. Razvrstitev kot "malo verjetno, da bodo poplačani" izhaja iz ocene dolžnikove neverjetnosti (brez dejanj kot je unovčevanje zavarovanj), da bo v celoti poplačal svoje kreditne obveznosti (glavnico in/ali obresti). Razvrstitev v kategorijo »malo verjetno, da bodo poplačani« ni nujno povezana z izrecno prisotnostjo anomalij (neplačevanje), pač pa je povezana z obstojem dokazov za dolžnikovo tveganje neplačila. Ocena izgub zaradi oslabitev se na splošno opravi na analitični osnovi (tudi s preverjanjem ravni kritja, ki je statistično opredeljena za posamezne kreditne portfelje pod

določenim pragom) ali na kolektivni osnovi z združevanjem podobnih izpostavljenosti.

Izpostavljenost, ki je razvrščena kot »malo verjetno, da bo poplačana« in kvalificirana kot restrukturirana, se lahko ponovno razvrsti med donosne kredite šele eno leto po tem, ko je bil odobren opustitveni ukrep ter pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji opredeljeni v odstavku 157 Izvedbenega tehničnega standarda organa EBA. Glede oblikovanja rezervacij zanje velja naslednje:

- Merjenje poteka na splošno od primera do primera, torej za vsak kredit posebej; popravek, ki je rezultat, lahko vključuje diskontirani strošek zaradi ponovnega dogovora o obrestni meri, ki je zdaj nižja od izvirne pogodbene obrestne mere;
- Krediti, o katerih potekajo pogajanja, ki vključujejo zamenjavo dolga v vlaganja, se do finalizacije zamenjave vrednotijo na osnovi sporazumov o pretvorbi, ki so sklenjeni na bilančni datum. Vse razlike med vrednostjo kreditov in pošteno vrednostjo delnic po začetnem pripoznanju se prenašajo v izkaz uspeha kot odpisi.

Oslabljeni zapadli krediti: gre za bilančne izpostavljenosti, razen tistih, ki so razvrščene med slabe kredite ali kredite, za katere je malo verjetno, da bodo poplačani, ki imajo na referenčni datum zneske, ki so zapadli ali preko limita. Oslabljeni zapadli zneski se lahko določijo bodisi s sklicevanjem na posameznega dolžnika ali na posamezno transakcijo. Posebej vključujejo celotno izpostavljenost do kateregakoli kreditojemalca, ki ni vključen v kategoriji slabih kreditov ali kreditov, za katere je malo verjetno, da bodo poplačani, ki ima na bilančni datum potečena odobrena sredstva ali nedovoljeni limit, ki so zapadli več kot 90 dni ter ki izpolnjujejo zahteve lokalnih nadzornih predpisov za razvrstitev v kategorijo »zapadle izpostavljenosti« (banke z enotnim zakladniškim računom, ki sprejemajo standardiziran pristop) ali v kategorijo »izpostavljenosti, za katere obveznosti plačila niso izpolnjene« (IRB banke).

Zapadle izpostavljenosti se vrednotijo z uporabo statističnega pristopa, ki temelji na preteklih podatkih, pri čemer uporablja, kjer je na voljo, stopnjo tveganja kot jo meri dejavnik tveganja, ki je uporabljen v Uredbi (EU) št. 575/2013 (CRR) o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja.

Porazdelitev izpostavljenosti (v skladu s členom 442)

V skladu s CRR direktivo in standardi regulatornega poročanja Skupina poroča naslednje izpostavljenosti:

SKUPNA IZPOSTAVLJENOST	1.870.914
<i>Od tega: do malih in srednjih podjetij</i>	196.540
<i>Od tega: izpostavljenosti, ki so predmet faktorja za podporo MSP</i>	155.384
<i>Od tega: zavarovane s hipotekami na nepremičninah – stanovanjske nepremičnine</i>	343.696
<i>Od tega: izpostavljenosti pod stalno delno uporabo standardiziranega pristopa</i>	707.898
<i>Od tega: izpostavljenost po standardiziranem pristopu s predhodnim nadzornim dovoljenjem za izvajanje zaporedne IRB implementacije</i>	953.745

Uporaba zunanjih bonitetnih ocen ECAI (v skladu s členom 444)

Banka za izračun kapitalske ustreznosti uporablja osnovni IRB pristop. Za del portfelja banka uporablja tudi standardizirani pristop, kjer se uteži tveganja lahko določijo tudi na podlagi zunanjih bonitetnih ocen, če so le te na voljo. Pri izpostavljenostih do enot centralne ravni držav banka uporablja določila 4. odstavka 114. člena CRR. Pri izpostavljenostih do enot regionalne ravni držav banka uporablja določila 5. odstavka člena CRR. Za vse druge izpostavljenosti, za katere se uporablja standardiziran pristop, pa se lahko uporabijo zunanje bonitetne ocene, če so na voljo.

Banka uporablja zunanje bonitetne ocene bonitetne institucije Moody'S Investor Services za naslednje kategorije izpostavljenosti:

- Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank
- Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav
- Izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja
- Izpostavljenosti do institucij
- Izpostavljenosti do podjetij
- Izpostavljenosti na drobno
-

Banka ne prenaša bonitetnih ocen izdajateljev oziroma izdaj na primerljiva sredstva. Vzporeditev zunanjih bonitetnih ocen je usklajena s standardno shemo vzporeditve, ki jo objavlja EBA. Zunanje bonitetne ocene se uporabljajo v zelo majhnem obsegu, zato banka ne razkriva vrednosti izpostavljenosti in vrednosti po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja, povezanih z vsako stopnjo kreditne kakovosti, predpisane v poglavju 2 naslova II dela 3, kakor tudi vrednosti odbitkov od kapitala.

Politika prejemkov (v skladu s členom 450)

1. Način oblikovanja skupnega fonda variabilnih prejemkov

Skupni fond variabilnih prejemkov je določen za vsako državo/divizijo posebej in se določi v fazi priprave budžeta za vsako državo/ divizijo kot odstotek čistega poslovnega izida države/divizije pred izplačilom variabilnega prejemka.

2. Vstopni pogoji

Na ravni Skupine in na lokalni ravni (ravni države/divizije) se uporabljajo posebni indikatorji, ki predstavljajo "Vstopne pogoje" (letna donosnost, trdnost in likvidnost). "Vstopni pogoji" so mehanizem za preverjanje, ali velja t.i. pogoj malusa (Zero Factor).

Raven Skupine	Lokalna raven
<i>Čisti poslovni izid prilagojen ≥ 0 in</i>	<i>Čisti poslovni izid prilagojen ≥ 0 in</i>
<i>Čisti dobiček ≥ 0 in</i>	<i>Čisti dobiček ≥ 0</i>
<i>Količnik najbolj kakovostnega temeljnega kapitala (Core Tier 1), Transitional $\geq 7\%$ in</i>	
<i>Denarni horizont ≥ 90 dni</i>	

V primeru, da so Vstopni pogoji niso izpolnjeni ne na ravni Skupine ne na ravni države/divizije, se aktivira pogoj malusa, ki sproži uporabo indeksa Zero Factor za obračun variabilnih prejemkov zaposlenih na vodilnih položajih/posebnih kategorij zaposlenih.

3. Prilagoditve glede na oceno tveganja in uspešnosti na ravni Skupine in na lokalni ravni

V primeru, da ne pride do aktivacije indeksa Zero Factor, se izvedejo prilagoditve Skupnega fonda variabilnih prejemkov z upoštevanjem predpisanih zgornjih in spodnjih mej, na podlagi celovite kvalitativne ocene tveganja in uspešnosti na ravni Skupine in na lokalni ravni, ki vključuje dodatne kazalnike uspešnosti in kazalnike tveganja, v skladu s pripravljeno strukturo za tveganje Skupine (Group Risk Appetite Framework), ki pokriva vsa pomembna tveganja, vključno s stroški kapitala in različnih tveganj, kot so kreditno, tržno in likvidnostno.

SKUPINA	☒	PRILAGODITEV GLEDE NA OCENO TVEGANJA IN USPEŠNOSTI NA RAVNI SKUPINE IN NA LOKALNI RAVNI	
	☒	0 - Spodnja meja	50 % - 150 %
	☒	Zero Factor – pođoj malusa	25% - 75%
		☒	☒
		DRŽAVA / DIVIZIJA	

4. Izplačilo variabilnega prejemka

Pri določanju višine variabilnega prejemka zagotavljamo, da ti odražajo poslovne rezultate in načelo finančne izvedljivosti, glede na splošni okvir uspešnosti in rezultate Skupine ter upoštevajoč uspešnost posameznih zaposlenih, njihovo ravnanje in skladnost poslovanja oz. morebitne kršitve načel. Pri tem se dosledno upoštevajo ugotovitve revizij regulativnih organov ali internih revizij in ocen.

Ocenjevanje delovne uspešnosti in doseganja ciljev poteka s pomočjo 5-stopenjske opisne lestvice.

5. Shema odloženih izplačil

Variabilni prejemek se izplača na podlagi sheme odloženih izplačil, v kolikor presega definirano spodnjo mejo odloženih izplačil (t.i. »threshold«). Izplačilo je razdeljeno v faze, tako da sovпада z ustreznim časovnim obdobjem tveganja, pri čemer na ta način zagotavljamo primerno porazdelitev variabilnega prejemka, ki se vežejo na rezultate, v denarju in v instrumentih, takoj in s časovnim zamikom ter upoštevaje obvezno obdobje zadržanja.

VIDIK IZPLAČILA				
Leto 0 - vnaprejšnje izplačilo	Leto 1 - odloženo izplačilo	Leto 2 - odloženo izplačilo	Leto 3 - odloženo izplačilo	Leto 4 - odloženo izplačilo
30 % denar		10 % instrumenti	20 % denar 20 % instrumenti	20 % instrumenti

INFORMACIJE O SKUPNIH ZNESKIH IZPLAČANIH PREJEMKOV V LETU 2015

Na dan 31.12.2015 je bilo v UniCredit Banki Slovenija d.d. identificiranih 20 zaposlenih, ki so identificirani kot posebne kategorije zaposlenih (t.i. Identified staff), skladno s Regulativnimi tehničnimi standardi, ki opredeljujejo kriterije za opredelitev »Identified Staff« populacije, upoštevajoč kvalitativna in kvantitativna merila (t.i. EBA kriteriji).

V nadaljevanju so razvidne informacije o skupnih zneskih izplačanih bruto prejemkov za posebne kategorije zaposlenih¹ v obdobju januar – december 2015²:

(450.h. člen uredbe CRR)

1. Zneski prejemkov za finančno leto, razdeljeni na fiksne in variabilne prejeme, in število upravičencev

	Fiksni prejemek	Variabilni prejemek - izplačano v 2015	Variabilni prejemek - dodeljeno v 2015	število upravičencev
skupaj	1.524.374	286.011	341.091	18

2. Zneski in oblika variabilnih prejemkov, ločeno na gotovino, delnice, z delnicami povezane instrumente ter druge vrste teh prejemkov;

	Variabilni prejemek - gotovina	Variabilni prejemek - delnice, z delnicami povezani instrumenti
skupaj	271.091	70.000

3. Zneski neporavnanih odloženih prejemkov, ločeno na del z in del brez dodeljene pravice do izplačila;

	Neporavnani odloženi prejemki (v gotovini in v delnicah)
skupaj	156.600

¹ Mag. Stefan Vavti, predsednik uprave ter Guenter Friedl, MBA, Vodja divizije Finance oziroma Član uprave od 17.2.2016 kot napotena delavca matične banke v skladu s pravili Skupine prejemata prejemke za opravljanje funkcije v Banki neposredno s strani matične banke in v letu 2015 nista prejela nobenih dodatnih plačil s strani Banke.

² Upoštevajoč zaposlene, ki so na dan 31.12.2015 identificirani kot posebne kategorije zaposlenih

4. Zneski odloženih prejemkov, dodeljeni v finančnem letu, izplačani in zmanjšani s prilagoditvijo glede na uspešnost;

	Izplačani odloženi prejemki v 2015
skupaj	42.725

5. Novi pogodbeno vnaprej dogovorjeni variabilni prejemki in odpravnine v finančnem letu, in število upravičencev do teh plačil; SL 27.6.2013 Uradni list Evropske unije L 176/261

V letu 2015 ni bilo novih vnaprej dogovorjenih variabilnih prejemkov ali odpravnin.

6. Zneski odpravnin, dodeljenih med finančnim letom, število upravičencev in najvišja takšna dodelitev posamezni osebi

V letu 2015 ni bilo izplačanih odpravnin zaposlenim, ki so opredeljeni kot za posebne kategorije zaposlenih.

7. Število posameznikov, ki se jim izplača 1 milijon EUR ali več na finančno leto, za izplačilo med 1 milijonom EUR in 5 milijoni EUR, razdeljeno na obroke po 500 000 EUR, in za izplačilo 5 milijonov EUR ali več, razdeljeno na obroke po 1 milijon EUR;

V letu 2015 ni bilo izplačil, ki bi bila višja od 1 milijon EUR.

Količnik finančnega vzvoda (v skladu s členom 451)

Razpredelnica LRSum: Povzetek uskladitve računovodskih sredstev in mere skupne izpostavljenosti za izračun		
		Znesek
1	Vsa sredstva glede na objavljene računovodske izkaze	2.629.645
4	Prilagoditev za izvedene finančne instrumente	25.841
6	Prilagoditev za zunajbilančne postavke (tj. konverzija v kreditne nadomestitvene vrednosti zunajbilančnih izpostavljenosti)	249.167
7	Druge prilagoditve	-40.778
8	Mera skupne izpostavljenosti za izračun količnika finančnega vzvoda	2.863.874

Predloga LRCom: Količnik finančnega vzvoda – usklajeno razkritje		
		Mera skupne izpostavljenosti za izračun količnika finančnega vzvoda po CRR
Bilančne izpostavljenosti (razen izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja vrednostnih papirjev)		
1	Bilančne postavke (razen izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja vrednostnih papirjev in fiduciarnih sredstev, vendar vključno z zavarovanji s premoženjem)	2.597.800
2	(Zneski sredstev, ki se odbijejo pri določanju temeljnega kapitala)	-34.775
3	Skupni znesek bilančnih izpostavljenosti (razen izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja vrednostnih papirjev in fiduciarnih sredstev) (vsota vrstic 1 in 2)	2.563.026
Izpostavljenosti iz izvedenih finančnih instrumentov		
4	Nadomestitveni stroški, povezani z <i>vsemi</i> posli z izvedenimi finančnimi instrumenti (tj. brez gibljivega kritja v obliki denarnih sredstev)	11.056
5	Pribitki za potencialno prihodnjo izpostavljenost, povezani z <i>vsemi</i> posli z izvedenimi finančnimi instrumenti (metoda tekoče izpostavljenosti)	14.785
11	Skupni znesek izpostavljenosti iz izvedenih finančnih instrumentov (vsota vrstic od 4 do 10)	25.841
Izpostavljenosti iz poslov financiranja vrednostnih papirjev		
Druge zunajbilančne izpostavljenosti		
17	Zunajbilančne izpostavljenosti pri bruto hipotetičnem znesku	664.730
18	(Prilagoditev za konverzijo v kreditne nadomestitvene vrednosti)	389.723
19	Druge izpostavljenosti za zunajbilančne postavke (vsota vrstic 17 in 18)	275.008
(Izpostavljenosti, izzete v skladu s členom 429(7) in (14) Uredbe (EU) št. 575/2013 (bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti))		
Kapital in mera skupne izpostavljenosti		
20	Temeljni kapital	226.400
21	Mera skupne izpostavljenosti za izračun količnika finančnega vzvoda (vsota vrstic 3, 11, 16, 19, EU-19a in EU-19b)	2.863.874
Količnik finančnega vzvoda		
22	Količnik finančnega vzvoda	7,9%
Izbira prehodnih ureditev in znesek fiduciarnih postavk, za katere je bilo odpravljeno priznanje		
EU-23	Izbira prehodne ureditve za opredelitev mere kapitala	Transitional

Predloga LRSpl: Razdelitev bilančnih izpostavljenosti (razen izvedenih finančnih instrumentov in poslov)		
		Mera skupne izpostavljenosti za izračun količnika finančnega vzvoda po CRR
EU-1	Skupni znesek bilančnih izpostavljenosti (razen izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja vrednostnih papirjev in izzetih izpostavljenosti, od katerih:	2.597.800
EU-2	Izpostavljenosti v trgovačni knjigi	16
EU-3	Izpostavljenosti v netrgovalni knjigi, od katerih:	2.597.800
EU-5	Izpostavljenosti, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države	505.582
EU-6	Izpostavljenosti do enot regionalne ravni držav, multilateralnih razvojnih bank, mednarodnih organizacij in subjektov javnega sektorja, ki se ne obravnavajo kot enote centralne ravni države	180.056
EU-7	Institucije	268.744
EU-8	Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine	370.314
EU-9	Izpostavljenosti na drobno	450.311
EU-10	Izpostavljenosti do podjetij	580.170
EU-11	Neplačane izpostavljenosti	162.074
EU-12	Druge izpostavljenosti (npr. lastniški kapital, listinjenje in druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti)	80.549

Predloga LRQua: Razkritje kvalitativnih postavk	
1	<p>Opis procesov, ki se uporabljajo za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda:</p> <p>Obseg prevzemanja tveganj predstavlja temelj za upravljanje z tveganji znotraj skupine UniCredit. Začrtan obseg prevzemanja tveganj predstavlja okvir za celovito upravljanje z procesi, prav tako pa vključuje orodja in postopke, s katerimi je zagotovljeno obvladovanje tveganj v najširšem spektru. Tveganje, ki izhaja iz količnika finančnega vzvoda (v nadaljevanju finančni vzvod) je upoštevano v obsehu prevzemanja tveganj kar pomeni, da so vsi ustrezni postopki za obvladovanje tveganj uporabljeni za mitigacijo tveganja, ki izhaja iz količnika finančnega vzvoda.</p> <p>Kvantitativna orodja, ki se uporabljajo za določanje tveganja, ki izhaja iz finančnega vzvoda, izhajajo iz ključnih kazalnikov poslovanja (v nadaljevanju KPI), leti pa so določeni v obsegu prevzemanja tveganj, natančneje v matriki za določanje količnika finančnega vzvoda. KPI za finančni vzvod ima tako določene svoje ciljne, sprožilne in mejne vrednosti, katere so skozi postopke regulatornega poročanja tudi redno spremljane. Spremljava KPIjev se na kvartalni ravni posreduje Odboru za tveganje (Risk Committee) in ter članom upravnega odbora.</p> <p>Proces oblikovanja obsega prevzemanja tveganj opredeljuje mehanizem za upravljanje, vključevanje vodstva banke in eskalacijo operativnih postopkov pod normalnimi kakor tudi pod oteženimi pogoji poslovanja. Z namenom doseganja ustreznih reakcij in učinkov, se ob kršenju mejnih vrednosti proces eskalacije aktivira na vnaprej določenih organizacijskih nivojih organizacije.</p>
2	<p>Glavni dejavniki, ki so vplivali na spremembo količnika finančnega vzvoda (v nadaljevanju finančni vzvod) v obdobju od januarja do decembra 2015 so bili:</p> <p>Tier 1 kapital, izračunan v skladu z prehodnimi določbami, se je zmanjšal predvsem zaradi nižjih rezerv iz naslova rezerv iz naslova poštene vrednosti. Znižanje temeljnega kapitala se je odrazilo v negativnem vplivu na finančni vzvod banke.</p>

Uporaba pristopa IRB pri kreditnih tveganjih / uporaba notranjih ocen za namene različne od izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3 (v skladu s členom 452)

Vsi notranji bonitetni sistemi, ki jih je sprejela Skupina, predstavljajo temeljno sestavino odločanja in upravljanja procesa kreditnega tveganja. Notranji bonitetni sistemi se uporabljajo še posebej na naslednjih področjih:

- Različne faze **kreditnega procesa**:

Odobritev/obnovitev. Dodeljevanje notranje bonitetne ocene je ključna sestavina pri kreditni oceni nasprotne stranke/transakcije in predstavlja obvezen korak pri zagotavljanju/obnovi kreditnih linij. Bonitetna ocena, ki je dodeljena pred odobritvijo, je sestavni del kreditne ocene in se o njej razpravlja v kreditnem predlogu. Skupaj s kreditno izpostavljenostjo je boniteta ključen dejavnik pri določanju primernega organa za odobritev kredita;

Spremljanje kreditov. Cilj postopka spremljanja kreditov je identificiranje in hitro odzivanje na začetne znake morebitnega poslabšanja kreditne kakovosti nasprotne stranke/transakcije, kar omogoča ukrepanje, preden se zgodi dejansko neplačilo (torej, ko je še možno poplačilo kreditne izpostavljenosti). Ta dejavnost se osredotoča predvsem na spremljanje gibanj izpostavljenosti in primerno ukrepanje, morebiti celo postopek prenehanja poslovanja s stranko.

Izterjava kreditov. Ocena predlagane strategije, katere cilj je opredelitev naslednjega: načrta izterjave, rezervacij oslabitev in rezervacij za izgube pri kreditih, pričakovanih čistih denarnih tokov (po obdavčenju zavarovanj in garancij) in vseh drugih vrednosti za izračun neto sedanje vrednosti (NPV), na osnovi povezanih bonitetnih hipotez izterjave upoštevajoč vse stroške in verjetnost, da strategija propade.

Politike oslabitev in rezervacij. Za donosne kreditne stranke je bila sprejeta t.i. metodologija IBNR ("incurred but not reported losses" – nastale, vendar še ne izkazane izgube). Ta pristop uporablja znesek pričakovane izgube s pomočjo parametra LCP (Loss Confirmation Period) za izračun generičnih rezervacij. Za nasprotne stranke v kategoriji neplačnikov se vedno zagotovi povezanost med oblikovanjem oslabitev in rezervacij, izračunom NPV in preteklimi podatki o izgubah za podobne vrste izpostavljenosti;

Upravljanje in razporejanje **kapitala.** Bonitetne ocene so prav tako pomemben element v postopku kvantificiranja, upravljanja in razporejanja kapitala. Konkretno je na ravni celotne skupine UniCredit rezultat bonitetnih sistemov integriran v procese, katerih cilj je merjenje in upravljanje (regulatorno in ekonomsko) kapitala, kot tudi v procese, katerih cilj je določanje ukrepov »tveganju prilagojenih rezultatov« (»risk adjusted performance«) v prilagojenem izkazu uspeha za namene strateškega načrtovanja;

Strateško načrtovanje. Tveganje stranke je ključna determinanta na področju strategije tveganja in računovodskega planiranja za kvantifikacijo tveganju prilagojene aktive (RWA) in izgub zaradi oslabitev;

Poročanje. Za vodstvo se pripravljajo posebna poročila na konsolidirani, divizijski in regionalni ravni kot tudi za posamezne pravne osebe. Ta poročila kažejo rezultate portfelja kreditnega tveganja ter podajajo informacije o neplačani izpostavljenosti, pričakovanih izgubah, oceni verjetnosti neplačila (PD) in povprečnih ocenah LGD za različne segmente strank v skladu z notranjimi bonitetnimi sistemi, ki so v uporabi. Bonitetne ocene se uporabljajo tudi za določanje cen menedžerskih odkupov (MBO), ter za identificiranje strank z negativno ekonomsko dodano vrednostjo (EVA), za katere se sprejemajo primerne ciljne strategije.

Za doseganje skladnosti z uredbami Basel II/III je Skupina izvedla posebne dejavnosti, katerih cilj je opredeliti kot tudi izpolniti zahteve za uporabo postopkov zmanjševanja kreditnega tveganja (CRM). Te dejavnosti vključujejo naslednje:

- Uvedba notranjih politik in smernic, ki odražajo izvedbo, tolmačenje in privzem CRM regulatornih zahtev znotraj Skupine. S to dokumentacijo zasledujemo različne cilje: spodbujanje optimizacije upravljanja z zavarovanji ter vzpostavljanje pravil za sprejemljivost, ocenjevanje, spremljanje in upravljanje garancij in zavarovanj v skladu s splošnimi in posebnimi zahtevami, ki jih je postavil regulator;
- Integriranje zgoraj omenjenih politik v postopke pridobivanja in upravljanja garancij znotraj Skupine s posebnim poudarkom na zahtevah glede pravne varnosti;
- Uvedba ustreznih IT orodij, ki podpirajo upravljanje postopka zavarovanj, od ocene in pridobitve zavarovanj do spremljanja in izterjave zavarovanja. Implementacija IT sistema je omogočila

zbiranje, upravljanje in arhiviranje podatkov, ki so potrebni za preverjanje, ali so bile regulatorne zahteve izpolnjene ter za izračunavanje kazalnikov tveganja.

Več podrobnosti o upravljanju procesa pripoznavanja tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja je na voljo v posebnem poglavju "Kreditno tveganje: uporaba tehnik za zmanjševanje tveganja" v letnem poročilu.

Poleg tega sta razvoj naprednih bonitetnih sistemov in uvedba le-teh v korporativne postopke imela za posledico potrebo po uvedbi tako na ravni skupine UniCredit kot tudi na ravni posameznih pravnih subjektov procesa ovrednotenja bonitetnih sistemov ter krepitev dejavnosti, ki se zahtevajo od službe Notranje revizije, kar zadeva tovrstne sisteme.

Uporaba IRB pristopa h kreditnemu tveganju odobritev pristopa ali odobren prehod s strani pristojnega organa (v skladu s členom 452)

Banka je prejela pismo z odločbo št. 8/1-11 z dne 15. marca 2011, ki naj ga uporabi kot osnovo za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen za namene izračuna regulatornega kapitala kar zadeva naslednje ravni izpostavljenosti :

- Nadzorovane institucije ("banke", bonitetni sistem za celotno Skupino);
- Podjetja (bonitetni sistem za celotno Skupino, ki se nanaša na "multinacionalna podjetja" in lokalni bonitetni sistem, ki se nanaša na "podjetja srednje velikosti"- t.i. »Mid-Corporate«).

Uporaba pristopa IRB za kreditna tveganja / nadzorni mehanizmi za bonitetne sisteme, vključno z opisom neodvisnosti, zanesljivosti, in preverjanjem bonitetnih sistemov (v skladu s členom 452)

Namen postopka ovrednotenja je izraziti mnenje glede pravilnega delovanja, napovedne sposobnosti in splošnega delovanja sprejetih sistemov IRB, ter njihove skladnosti z zakonskimi zahtevami, zlasti prek:

- Ocene postopka razvoja modela, s posebnim poudarkom na osnovnem pristopu in metodoloških merilih, ki podpirajo oceno parametrov tveganja;
- Presoje natančnosti ocen vseh glavnih komponent tveganja prek analize razvrščanja in analize umerjanja parametrov, tudi z ustrezno primerjalno prakso;
- Preverjanja, ali se bonitetni sistem dejansko uporablja na različnih področjih upravljanja;
- Analize poslovnih procesov, zaščitnih ukrepov spremljanja, dokumentacije in sistemov IT, povezanih z bonitetnimi sistemi.

Postopek ovrednotenja, vzpostavljen znotraj Skupine, zahteva najprej razlikovanje med začetnim in sprotnim ovrednotenjem.

Namen začetnega ovrednotenja je oceniti položaj bonitetnih sistemov Skupine glede minimalnih zakonskih zahtev, smernic in standardov Skupine v zvezi z metodologijo, postopki, kakovostjo podatkov, kvantitativnimi in kvalitativnimi postopki ovrednotenja, notranjim upravljanjem in tehnološkim okoljem ter določiti morebitne vrzeli ali kritična področja pred odobritvijo regulatornega organa ali v primeru, da so uvedene bistvene spremembe.

Po drugi strani pa je namen sprotnega ovrednotenja neprekinjeno ocenjevanje pravilnega delovanja vseh komponent bonitetnega sistema ter spremljanje njegove skladnosti z internimi in zakonskimi zahtevami.

Poleg tega proces zahteva posebno dodelitev odgovornosti za ovrednotenje tako imenovanih sistemov na ravni celotne Skupine in lokalnih sistemov.

Oddelek, pristojen za postopek ovrednotenja, je neodvisen od enot, pristojnih za razvoj modelov, in od področja notranje revizije, ki revidira postopek ovrednotenja in izid.

Postopek ovrednotenja temelji predvsem na naslednjih vodilnih načelih:

- Uvedba meril za določitev prednostih nalog pri načrtovanju ovrednotenja, ki omogočajo osredotočanje prizadevanj na dejavnosti z največjo dodano vrednostjo v smislu nadzora tveganja;
- Opredelitev globine analize glede na pomembnost portfelja, morebitnih opozorilnih signalov v smislu učinkovitosti modela in pomembnosti sprememb, izvedenih v sistemih;
- Homogenost v celotni Skupini glede določitve pomembnosti priporočil in skupne ocene o sistemu v skladu z rezultati ovrednotenja;
- Spremljanje priporočil, podanih s strani funkcije ovrednotenja.

Poleg tega je oddelek, odgovoren za dejavnosti ovrednotenja, vzpostavil in vzdržuje smernice za ovrednotenje bonitetnih sistemov, namenjene konvergenca v smeri standardnih postopkov ovrednotenja, s čimer se zagotovi, da se merila za ocenjevanje rezultatov delijo tudi prek uvedbe standardnih skupnih pragov in primerjave med različnimi sistemi. Uporaba pragov omogoča, da se rezultati testov prikazujejo z uporabo sistema semaforja, katerega barve so povezane z različnimi stopnjami resnosti poročenih pojavov.

Poseben poudarek je bil namenjen vzpostavitvi standardnega pristopa za modele ovrednotenja z določitvijo minimalnih zahtev preskusa in metod za poročanje zadevnih rezultatov. Preskusi se delijo na kvalitativne in kvantitativne analize:

- Kvalitativni del se uporablja za oceno učinkovitosti uporabljene metodologije za oblikovanje modela, vključitev vseh pomembnih dejavnikov in sposobnost za predstavitev podatkov, uporabljenih v fazi razvoja;
- Kvantitativni del ocenjuje učinkovitost, stabilnost in umerjenje celotnega modela, kot tudi njegove posebne sestavne dele in posamezne dejavnike.

Vzpostavljena je bila hierarhija zgornjih analiz, ki zagotavlja podrobnosti v odvisnosti od specifičnega (začetnega ali sprotnega) ovrednotenja. Dejansko je potreba po nekaterih preskusih odvisna od tega, ali so kritična področja opredeljena pri opravljanju analiz na naslednji najvišji ravni.

Dodatna področja analize, povezana z organizacijskimi zahtevami, navedenimi v referenčni evropski uredbi so interna uporaba, poročanje, IT, kakovost podatkov in upravljanje.

Podatki in dokumenti v zvezi s postopki ovrednotenja, ki so bili opravljeni doslej, so shranjeni v posebnih prostorih za hrambo, ki zagotavljajo hiter dostop in zaščito informacij ter sposobnost reproduciranja vseh opravljenih analiz.

Rezultati notranjih dejavnosti ovrednotenja, ki vključujejo posamezno komponento bonitetnega sistema (metode, postopek, IT in kakovost podatkov), so povzeti v poročilu, predloženemu v vednost najvišjemu vodstvu in regulatornim organom. Namen letnega poročila o ovrednotenju je prikazati stopnjo skladnosti z bonitetnimi sistemi IRB v Skupini, ki prikazujejo glavna področja, ki kažejo potrebo po izboljšanju.

Cilj dejavnosti notranje revizije je preveriti delovanje kontrol, ki se izvajajo v internem bonitetnem sistemu. Dejavnost vsebuje preverjanje naslednjega:

- Skladnosti sistemov IRB s predpisi;
- Učinkovite rabe bonitetnih sistemov za poslovne namene;
- Ustreznost in popolnost postopka ovrednotenja bonitetne ocene.

Opis postopka notranjega ocenjevanja bonitete (v skladu s členom 452)

Prvi korak v postopku ocenjevanja bonitete na ravni matične Skupine je vzpostavljanje skupin povezanih strank ter opredelitev povezav med strankami znotraj skupine na osnovi razpoložljivih informacij o strankah (z vidika vključenosti subjekta v ekonomsko skupino). Na osnovi povezav med podjetji znotraj iste ravni v skupini predlagatelj razvije predlog za povezave med podjetji med različnimi ravnmi skupine (vzpostavitev notranje strukture ekonomske skupine na podlagi ugotavljanja medsebojnih razmerij podjetij v skupini), pri čemer uporablja temu namenjeno IT orodje. Zadnji korak je, da potrjevalec preveri predlog ter naredi spremembe predlagateljevega predloga v primeru nestrinjanja ali da odobri predlagane povezave med podjetji in predloži informacije predlagatelju.

Obstajata dva različna koraka v splošnem postopku ocenjevanja bonitete. V skladu z načelom "štirih oči" obstaja jasna delitev med vlogo izračuna bonitete in vlogo dodelitve bonitete. Skrbnik strank (zaprosi za cenitev) je v sodelovanju z analitikom (analizira finančne izkaze) odgovoren za izračun bonitete, medtem ko je vodja zadolžen za področje tveganja odgovoren za postopek odobritve bonitete

Glavne dejavnosti procesa ocenjevanja bonitete so pridobitev in preverjanje finančnih informacij, vnos kvalitativnih informacij, izračun bonitete, prilagoditev avtomatsko izračunane bonitete (če je to ustrezno) ter odobritev bonitete in prenos v sisteme banke.

Predlagatelj je odgovoren za izračun bonitete. Prvi korak je vnos in preverjanje finančnih podatkov. Po tem koraku je potrebno izpolniti kvalitativni vprašalnik, da lahko zaženemo izračun bonitete. Predlagatelj je prav tako odgovoren za potrditev rezultata ocenjene bonitete ter, če je to potrebno, za oblikovanje predloga bonitete, ki predstavlja prilagoditev avtomatsko izračunane bonitete, potrjevalcu. Odgovornost potrjevalca je, da oceni predlog bonitete kot tudi predlog, ki predstavlja prilagoditev avtomatsko izračunane bonitete (če je le-ta podan) zaradi točnosti ter odobritve ali zavrnitve bonitetnega predloga. V primeru predloga, ki predstavlja prilagoditev avtomatsko izračunane bonitete, je odgovornost potrjevalca, da predloži formalni zahtevek za prilagoditev avtomatsko izračunane bonitete bonitetni službi matične Skupine za stranke na ravni celotne Skupine ali da odobri/ zavrne predlog, ki predstavlja prilagoditev avtomatsko izračunane bonitete, za stranke, ki niso na ravni celotne Skupine.

Vzpostavljanje skupin povezanih strank in ocenjevanje bonitete strank (ažuriranje je potrebno izvesti vsaj enkrat letno) se prvič sproži pri odobritvi kredita novi stranki ter kasneje ob spremembah v strukturi skupine, letnih podaljšanjih ali dogodkih, ki so relevantni za boniteto. Visoko tvegani dolžniki in problematične izpostavljenosti se pregledujejo bolj pogosto.

Za izvajanje bonitetnih analiz so bili razviti modeli matične Skupine kot tudi lokalni bonitetni modeli za različne skupine strank matične Skupine. Ti modeli opisujejo kreditno boniteto stranke v obliki enoletne

verjetnosti neplačila. IT sistem za ocenjevanje bonitete se uporablja za izračunavanje in beleženje bonitet ter za shranjevanje podatkov, ki so relevantni za ocenjevanje bonitete.

Vsi notranji sistemi ocenjevanja bonitete, ki jih je sprejela matična Skupina, predstavljajo temeljno komponento odločanja in upravljanja postopka kreditnega tveganja.

Bonitetni modeli matične Skupine se uporabljajo za segmente strank in transakcije na ravni celotne Skupine, katerih dejavniki tveganja so neodvisni od geografskega položaja stranke, značilnosti lokalnega trga, poslovnih področij in uporabljenih postopkov. Ti segmenti strank se ocenjujejo izključno po modelih ocenjevanja bonitete, ki veljajo za celotno Skupino ter ki jih je razvila matična Skupina in so jih sprejele vse pravne osebe matične Skupine.

Verjetnosti neplačila (PD) in izgube ob neplačilu (LGD) za modele ocenjevanja bonitete, ki veljajo na ravni celotne Skupine, za segmente: države, banke, sektor poslovanja z vrednostnimi papirji, multinacionalne korporacije, zakladništvo v okviru podjetij in zavarovalnice se izračunavajo na osnovi prej omenjenih modelov na ravni Skupine za celotno matično Skupino v spletnem programu za določanje bonitete.

Država (osrednje vlade in centralne banke)

Model ocenjevanja bonitete države

Razvita sta bila dva ločena modela, in sicer za razvijajoče se trge (angl. Emerging markets – EM) in razvite države (angl. Developed countries – DC).

Kvantitativni modul za slednje (DC) uporablja spremenljivke, ki se nanašajo na trgovinsko bilanco, denarne kazalnike, pomembnost bančnega sistema, BDP na prebivalca, zabeleženo brezposelnost in nekatere fiskalne kazalnike. Kvalitativni modul vključuje spremenljivke, ki se nanašajo na razvoj finančnega sistema, politike menjalnega tečaja, družbeno-politične pogoje in ekonomske pogoje.

Kvantitativni modul za razvijajoče se trge (EM) uporablja spremenljivke, ki se nanašajo na trgovinsko bilanco, denarne kazalnike, pomembnost bančnega sistema, BDP na prebivalca, realno rast BDP, industrijo in izvoz kot odstotek bruto domačega proizvoda (BDP) in nekatere fiskalne kazalnike. Kvalitativni modul vključuje spremenljivke, ki se nanašajo na stabilnost finančnega sistema, politike menjalnega tečaja, fleksibilnost ekonomskega sistema, družbeno-politične pogoje, ekonomske pogoje in odplačevanje dolga.

LGD model za države

Ta model uporablja regresivni pristop z vključevanjem strokovnjakov, pri čemer izhaja iz serije makroekonomskih spremenljivk in kvalitativnih dejavnikov, od katerih jih je bilo sedem vključenih v končno verzijo. Odvisna spremenljivka (LGD) je izračunana z uporabo zunanjih zgodovinskih LGD dokazov in zunanjih (ECAI) ocen stopnje poplačljivosti. Model podaja LGD samo za direktne nezavarovane izpostavljenosti do drugih držav.

Za kvantitativni modul so izbrane pojasnjevalne spremenljivke naslednje: saldo tekočega računa kot odstotek BDP, javnofinančni primanjkljaj, presežek proračunskih prihodkov in realni efektivni menjalni

tečaj. Kvalitativni modul vključuje spremenljivke, ki so povezane s stabilnostjo finančnega sistema, družbeno-političnimi pogoji in odplačevanjem dolga.

Banke (banke in druge finančne ustanove)

Model ocenjevanja bonitete bank

Pristop, ki se uporablja pri razvoju ocenjevanja bonitete bank (bonitetni sistem kot odsev zunanjih bonitetnih sistemov), poskuša posnemati sposobnost razvrstitve zunanjih bonitet bonitete z uporabo kombinacije kvantitativnih in kvalitativnih dejavnikov.

Oblikovana sta bila dva različna modela – eden za banke, ki so rezidenti v razvitih državah (DC) in eden za banke na razvijajočih se trgih (EM) – saj velja prepričanje, da obstajajo različni dejavniki tveganja za ta dva segmenta.

Končni kvantitativni modul za domače banke, ki so rezidenti v razvitih državah (DC), pokriva nekaj kategorij dejavnikov: dobičkonosnost, profil tveganja, velikost in finančna sredstva.

Situacija je podobna za banke na razvijajočih se trgih z različnimi utežmi za posamezne kategorije dejavnikov: dobičkonosnost, profil tveganja, velikost in finančna sredstva.

Pri posebnih prilagoditvah, ki jih je potrebno uporabiti za PD in ki izvirajo tako iz EM kot tudi iz DC, se pričakuje, da bodo upoštevale naslednje vidike:

- Tri oblike pomoči (če le-ta sploh obstaja), ki se zagotavlja bankam – pomoč s strani države, s strani ekonomske skupine, v katero sodi, s strani institucionalnega sklada za zaščito; ti dejavniki se obravnavajo ločeno, na homogen (na osnovi PD) in nesešteven način (v resnici se uporablja le tisti z več blažilnega učinka).
- Dejavniki deželnega tveganja (ki se upošteva v kalibracijski fazi modela); v tem kontekstu model upošteva deželno tveganje ter bolj konkretno transferno tveganje, torej tveganje, da dolžnik ni sposoben pridobiti tujo valuto za poravnavo svojih obveznosti, čeprav ima ustrezno lokalno valuto.

Pristop, ki se uporablja za industrijo vrednostnih papirjev, je podoben tistemu, ki je sprejet za komercialne banke. Vendar pa določa, da se podpora ekonomske matične Skupine, ki je še posebej pomembna v segmentu industrije vrednostnih papirjev, ocenjuje kot ločen modul skozi razvoj kvalitativnih odgovorov.

Obseg modela za ocenjevanje bonitete Banke je bil prav tako razširjen na tiste podružnice, ki se ukvarjajo z dejavnostjo zakladništva za podjetja ali oblikami naložbe skozi poseben model CTFV (glej poglavje "Model ocenjevanja bonitete za multinacionalna podjetja").

LGD model za banke

Razviti model temelji na ekspertni oceni. Ta metodologija se trenutno uporablja samo za t.i. senior nezavarovane donosne kreditne izpostavljenosti, kar predstavlja večino izpostavljenosti za banke. Kasneje je bila uporaba naprednih metodologij (ki so skupne za nekaj segmentom na ravni celotne Skupine) razširjena tudi na t.i. junior izpostavljenosti. Trenutno ocene LGD modela pokrivajo tako komercialne kot tudi investicijske banke (industrijo vrednostnih papirjev).

Posamezna vrednost LGD se izračuna tako, da začnemo z analizo finančnih izkazov s simulacijo izterjave v primeru neplačila, ki izhaja iz likvidacije različnih kategorij sredstev banke po poplačilu vseh upnikov z višjo ravno pravic glede prednosti pri poplačilu (trenutna verzija modela omogoča bolj prečiščeno obdelavo depozitov, pri čemer upošteva možne prednostne naloge glede na lokalno regulativo).

Da bi dobili realistično in konservativno vrednotenje bančnih sredstev, so bili oblikovani "odbitki" za vsak tip sredstev, s čimer naj bi upoštevali morebitno poslabšanje, ki se zgodi pred neplačilom, razlike med tržno in knjigovodsko vrednostjo ter med tržno vrednostjo in prihodki od prodaje (trenutna verzija modela določa več odbitkov za vrednost hipotekarnih kreditov v finančnem izkazu –stranke).

Poleg tega so bili –na osnovi dejstva, da je uspeh faze izterjave v veliki meri odvisen od ustreznega pravnega/institucionalnega okolja – za vsako državo vpeljani posebni odbitki, s čimer se upoštevajo pravna tveganja.

Končno, odbitki, ki odražajo stroške postopka izterjave, so bili vključeni na osnovi ocene strokovnjakov za izterjavo. Glede na to, da so sredstva banke posojilojemalke navedena v lokalni valuti, medtem ko mora biti končna izterjava ocenjena v valuti upnika, se uporabi dodaten odbitek na sredstva v lokalni valuti, ki se veže na volatilitnost menjalnega tečaja z namenom upoštevati tveganje deprecije.

Podjetja (nefinančne družbe, vključno z malimi in srednje velikimi podjetji, specializirano kreditiranje in odkupi terjatev podjetij)

Model ocenjevanja bonitete multinacionalnih podjetij

Ta model ocenjevanja bonitete se uporablja za multinacionalna podjetja, ki so opredeljena kot podjetja s konsolidiranim prometom oziroma poslovnimi prihodki večjimi od 500 milijonov EUR vsaj dve leti zapored. Pristop, ki se uporablja pri oceni bonitete multinacionalnih podjetij (bonitetni sistem kot odsev zunanjih bonitetnih sistemov), poskuša posnemati sposobnost razvrstitve zunanjih bonitet (s strani ECAI) skozi kombinacijo kvantitativnih in kvalitativnih dejavnikov.

Kvantitativni modul zajema nekaj kategorij dejavnikov kot so kapitalska struktura, dobičkonosnost, kritje obresti in velikost. Izid tega modula je kvantitativni rezultat.

Kvalitativni modul je sestavljen iz vrste vprašalnikov, ki analizirajo podjetniške vidike kot so denimo kakovost upravljanja, rezultati sektorja oz. branže, tržni delež in podobno. Izid tega modula je kvalitativni rezultat.

Kvantitativni in kvalitativni rezultat sta nato združena, rezultat pa je pretvorjen v PD.

LGD model za multinacionalna podjetja

Upoštevajoč pomanjkanje zgodovinske časovne vrste za notranje stopnje poplačljivosti za multinacionalna podjetja (saj je to portfelj z nizkim tveganjem neplačila), je bil razvit regresivni statistični model, ki večinoma temelji na podatkih o poplačljivosti, ki jih zagotavlja zunanji ponudnik.

LGD model se nanaša samo na t.i. senior nezavarovane izpostavljenosti do donosnih podjetij (za t.i. junior izpostavljenosti se uporabljajo napredne metodologije, ki so skupne nekaj segmentom na ravni celotne Skupine).

Model ocenjevanja bonitete Globalno projektno financiranje (GPF)

Globalno projektno financiranje (GPF) je model ocenjevanja bonitete na ravni celotne Skupine, ki je namenjen transakcijam projektnega financiranja s skupnim obsegom projektnega dolga nad 20 milijoni EUR, ima pa pristop ocenjevanja, ki temelji na kombinaciji 21 kvalitativnih dejavnikov ocenjenih skozi vprašalnik. Analiza se opravi z združevanjem tveganj povezanih s projektom na 5 področjih interesa: tveganje povezano s sponzorji projekta, tveganje dokončanja, operativno tveganje, "posebna" tveganja (npr. tveganje potresa, obrestno tveganje) ter tveganje povezano z denarnimi tokovi.

Poleg že opisanih modelov ocenjevanja bonitete **na ravni celotne matične Skupine** UniCredit Banka Slovenija d.d. uporablja tudi **lokalne** modele ocenjevanja bonitete, ki se redno preverjajo.

Na osnovi modela za ocenjevanje bonitete odgovorni skrbnik strank predlaga boniteto stranke (uporabljena boniteta stranke), pri čemer upošteva dejavnike kot so zunanje bonitete in bonitetni razredi, kjer je to primerno. Bonitetna ocena, ki jo predlaga skrbnik strank, je predmet pregleda in odobritve s strani vodje zadolženega za področje tveganja, ki ima ustrezno pooblastilo za odobritev bonitete. Odobritev bonitete v sistemu opravi odgovorni vodja zadolžen za področje tveganja (odobrena boniteta stranke). Skrbnik strank in odgovorni vodja zadolžen za področje tveganja sta odgovorna za ažuriranje bonitete stranke, torej v vseh primerih, ko se spremenijo podatki, ki so relevantni za kredit, ali ko so na voljo nove informacije, je potrebno boniteto stranke na novo oceniti.

Model ocenjevanja bonitete	Opis	Skladen z IRB	V veljavi od
CR-RAT-SI/1.0	Ocenjevanje bonitete podjetij za Slovenijo	da	28/09/2009
GPF-RAT-G	Ocenjevanje bonitete strank pri projektnem financiranju	ne	31/07/2013
PF-RAT-SON/1.0	Ocenjevanje bonitete strank pri projektnem financiranju – razno	ne	06/12/2008
PSN-RAT-SI/1.0	Ocenjevanje bonitete za javni sektor na nacionalni ravni	ne	06/12/2008
BET-RAT-G/1.2	Ocenjevanje bonitete za neposredne naložbe Skupine	ne	06/12/2009
INDIV-C-G/1.2	Individualna klasifikacija	ne	06/12/2008
SME-RAT-SI/1.0	Ocenjevanje bonitete za mala in srednje velika podjetja za Slovenijo	ne	28/09/2009
MNC-GWR/2.1	Ocenjevanje bonitete multinacionalnih podjetij na ravni Skupine	da	29/05/2010
BANK-GWR/2.1	Ocenjevanje bonitete bank na ravni Skupine	da	11/07/2010
SOV-GWR/1.0	Ocenjevanje bonitete držav na ravni Skupine	da	28/02/2009
INSUR-GWR/1.0	Ocenjevanje bonitete zavarovalnic na ravni Skupine	ne	02/03/2012
LEAS – GWR/1.0	Lizing model na ravni Skupine	ne	02/03/2012
FUND – GWR/1.0	Model financiranja na ravni Skupine	ne	02/03/2012
PI-BSC-SI/1.2	Model za potrošniške in hipotekarne kredite za fizične osebe	da	01/02/2012

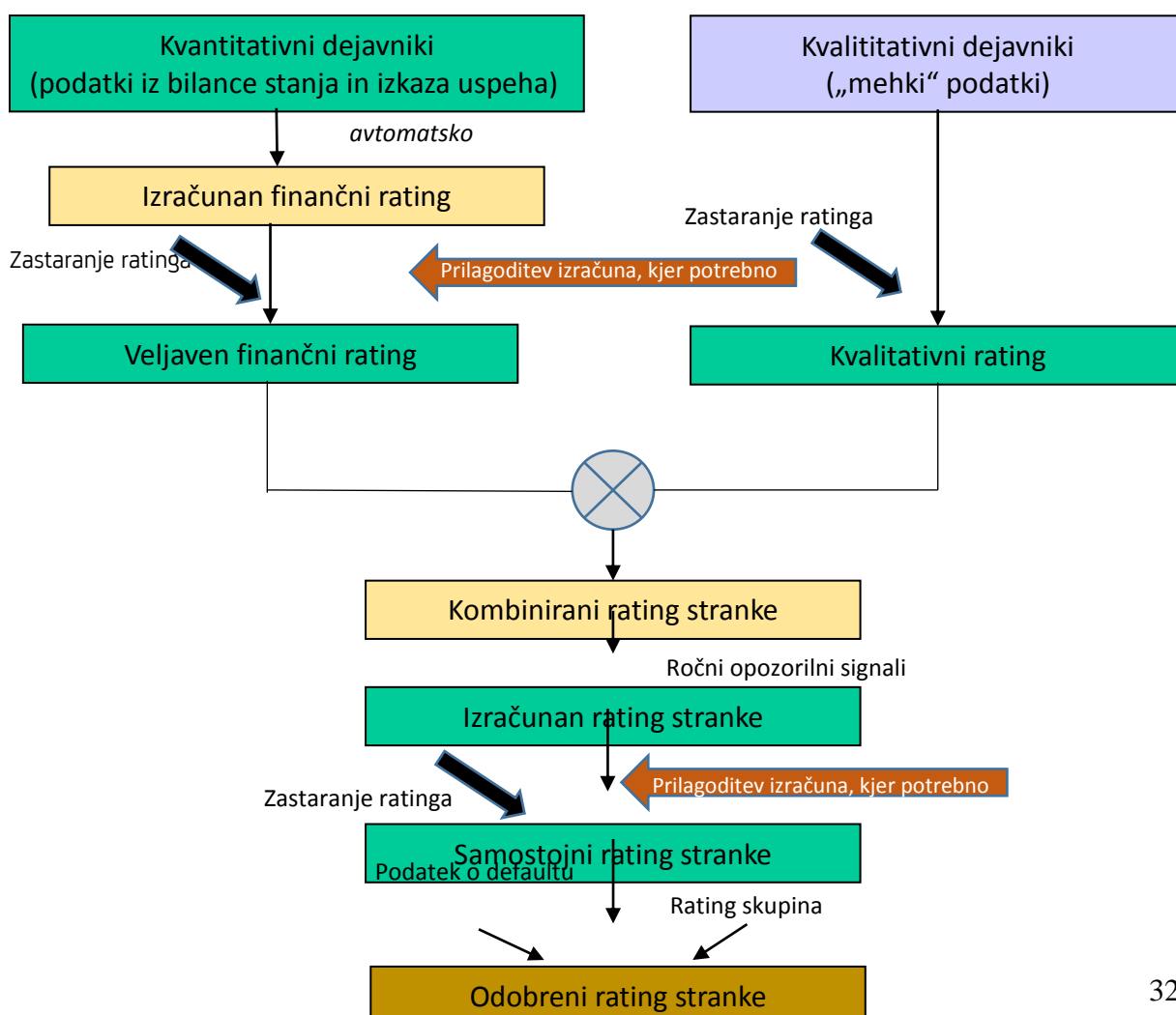
Bonitetni podmodel	Opis	Skladen z IRB	V veljavi od
GCTV-GWR/1.1 *	Zakladništvo podjetij (Corporate Treasury Funding Vehicles)	da	07/12/2009
GSI-GWR/1.1 **	Panoga vrednostnih papirjev (Security Industries Counterparts)	da	11/07/2010

*,** podmodeli MNC-GWR

Za stranke iz segmenta poslovanja s podjetji so v UniCredit Banka Slovenija d.d. v uporabi naslednji modeli glede na merila celotne izpostavljenosti znotraj matične Skupine in letne prihodke stranke:

Celotna izpostavljenost	Letni prihodki	Model
n.a	$X \Rightarrow 500$ milijonov EUR	MNC-GWR/2.1
$X \geq 1$ milijon EUR	$1,5$ milijona EUR $\leq X < 500$ milijonov EUR	CR-RAT-SI/1.0

CR-RAT-SI bonitetni model se uporablja za izračun kreditne bonitete slovenskih strank iz segmenta poslovanja s podjetji, ki imajo promet med 1,5 milijona EUR in 500 milijonov EUR in so rezidenti Slovenije.

Za stranke iz segmenta poslovanja s prebivalstvom sta v uporabi bonitetna modela SME-RAT-SI/1.0 (majhna podjetja) in PI-BSC-SI/1.2 (fizične osebe).

Celotna izpostavljenost	Letni prihodki	Model
X < 1 milijon EUR	X < 1,5 milijona EUR	SME-RAT-SI/1.0

Za **fizične osebe** se končna boniteta stranke določa z združevanjem t.i. Application (ASC) in Behaviour (BSC) rezultata, torej podatkov pridobljenih iz strankine vloge pri banki in podatkov pridobljenih za obstoječe stranke na podlagi njihovega poslovanja z banko

T.i. application scoring je spletna kalkulacija, ki je vključena v mehanizem za izračunavanje vsakič, ko stranka zaprosi bodisi za nov potrošniški ali hipotekarni kredit. T.i. behaviour scoring je mesečna skupinska kalkulacija vsakič, ko stranka s potrošniškim ali hipotekarnim kreditom ima vsaj 3-mesečno zgodovino poslovanja.

Model PI-ASC-CL/1.2 se uporablja za vse vrste potrošniškega financiranja (nezavarovan potrošniški kredit, potrošniški kredit zavarovan s strani zavarovalnice, gotovinski hipotekarni kredit).

Model PI-ASC-MOR/1.2 se uporablja za vse vrste stanovanjskega financiranja (nezavarovan stanovanjski kredit, stanovanjski kredit zavarovan s hipoteko, stanovanjski kredit zavarovan s strani zavarovalnice).

Model PI-BSC-SI/1.1 mora biti uporabljen za vse stranke fizične osebe, pri katerih obstaja eden od prej omenjenih tipov produktov.

V UniCredit Banka Slovenija d.d. ni v uporabi noben postopek ocenjevanja bonitete za **delnice**.

Uporaba tehnik za zmanjševanje kreditnih tveganj (v skladu s členom 453)

Skupina se, skladno z "Revidiranim okvirom za mednarodno konvergenco kapitalskih ukrepov in pravil" (Basel), odločno zavzema za izpolnjevanje zahtev za upoštevanje tehnik zmanjševanja kreditnega tveganja (v nadaljnjem besedilu "CRM") za regulatorne namene kapitala, glede na različne sprejete pristope (standardizirani, F-IRB).

Skupina je upoštevala predpisano zahtevo s specifičnimi notranjimi Smernicami, ki jih je holdinška družba izdala v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (CRR) ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012. Takšne smernice zasledujejo več ciljev:

- Spodbujanje zavarovanja in zagotavljanje optimalnega upravljanja;
- Povečanje učinka zavarovanja in jamstev za zmanjševanje tveganja glede neplačanih posojil;
- Doseganje pozitivnega vpliva na kapitalske zahteve Skupine, ki zagotavlja, da lokalne prakse CRM izpolnjujejo minimalne zahteve "Basel";
- Določanje splošnih pravil za upravičenost, vrednotenje, spremljanje in upravljanje zavarovanja

(stvarno kreditno zavarovanje) in jamstev (osebno kreditno zavarovanje) in podrobna opredelitev posebnih pravil in zahtev za specifična zavarovanja/jamstva.

Instrumenti za zmanjševanje kreditnega tveganja so sprejeti le za podporo kreditov in ne morejo služiti kot nadomestek za sposobnost posojilojemalca, da izpolni svoje obveznosti. Zaradi tega jih je treba ovrednotiti v vlogi za kredit skupaj z oceno kreditne sposobnosti in zmožnosti odplačevanja kreditojemalca, s poudarkom na zahtevi "pravne varnosti" za vsa zavarovanja in jamstva ter njihovi primernosti. Skupina vzpostavi vse potrebne ukrepe, da:

- Izpolni upoštevanje vseh pogodbenih in zakonskih zahtev, in sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi izvršljivost ureditev zavarovanja/jamstva v skladu z veljavno zakonodajo;
- Opravi zadosten pravni pregled, ki potrjuje izvršljivost ureditev zavarovanja/jamstva strank in v zadevnih jurisdikcijah.

Skupina izvede takšen pregled, če je to primerno, da zagotovi izvršljivost za celotno obdobje osnovne zavarovane kreditne izpostavljenosti. Po drugi strani pa je treba primernost vedno odobriti. Vsako zavarovanje/jamstvo se lahko šteje za ustrezno, če je v skladu z osnovno kreditno izpostavljenostjo in, v primeru jamstev, če ni pomembnih tveganj za dajalca zavarovanja.

Ocene upravljanja zavarovanja in preverjanja skladnosti zmanjševanja kreditnega tveganja izvaja Skupina, in sicer kot del širšega procesa notranjega ovrednotenja bonitetnih sistemov in dejavnosti izvajanja metod IRB.

Politike in procesi za bilančni in zunajbilančni pobot ter navedba obsega, v katerem ga uporabljajo (v skladu s členom 453)

Na splošno se sporazumi o pobotu v bilanci stanja vzajemnih kreditnih izpostavljenosti med Banko in njeno nasprotno stranko štejejo za upravičene, če so pravno učinkoviti in izvršljivi v vseh zadevnih jurisdikcijah, vključno v primeru neplačila ali stečaja nasprotne stranke, in če so izpolnjeni naslednji pogoji poslovanja:

- Zagotovitev pobota dobičkov in izgub iz poslov, katerih kliring se izvaja na podlagi okvirne pogodbe, tako da ena stranka dolguje drugi stranki en sam neto znesek;
- Izpolnitev minimalnih zahtev za priznanje finančnega zavarovanja (zahteve za vrednotenje in spremljanje).

Politike in procesi za vrednotenje in upravljanje zavarovanja s premoženjem (v skladu s členom 453)

Politike in procesi za vrednotenje in upravljanje zavarovanja s premoženjem

Skupina je uvedla jasen in trden sistem za upravljanje tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki ureja celoten postopek za vrednotenje, spremljanje in upravljanje zavarovanj.

Ocena vrednosti zavarovanja temelji na trenutni tržni ceni ali ocenjenemu znesku, za katerega bi bilo osnovno sredstvo lahko razumno likvidirano (t.j. poštna vrednost zastavljenih finančnih instrumentov ali

nepremičnin pod hipoteko). Vrednostne papirje, ki kotirajo na priznani borzi vrednostnih papirjev, Skupina ovrednoti po tržni ceni (cena zadnjega dneva trgovanja).

Tržna cena zastavljenih vrednostnih papirjev se prilagodi z uporabo odbitkov za tržno ceno in/ali valutno nepredvidljivost, v skladu z zakonskimi zahtevami.

V primeru valutne neuskklajenosti med kreditom in zavarovanjem se uporablja dodaten odbitek.

Možne neuskklajenosti med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja se upoštevajo tudi v prilagojeni vrednosti zavarovanja.

Banki so na voljo tudi orodja za avtomatsko vrednotenje tekoče izpostavljenosti zastavljenih vrednostnih papirjev, ki omogočajo stalno spremljanje vrednosti finančnega zavarovanja.

Za vrednotenje zavarovanja z nepremičninami zagotavljajo posebni procesi in postopki, da premoženje vrednoti neodvisni cenilec. Prav tako so vzpostavljeni sistemi za periodično spremljanje in prevrednotenje zavarovanja z nepremičnino, ki temeljijo na statističnih metodah, ki sprejemajo notranje baze podatkov ali so zagotovljeni s strani zunanjih informacijskih ponudnikov.

Opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejema Skupina

Zavarovanje, prejeta za podporo kreditnih linij, dodeljenih s strani pravnih oseb Skupine, vključuje predvsem nepremičnine, tako stanovanjske kot tudi poslovne, in zavarovanje finančnih instrumentov, vključno z dolžniškimi in lastniškimi finančnimi instrumenti. Preostali del vključuje zastavne pravice na drugih sredstvih (npr. zastavljeno blago) in druga zavarovanja (npr. premičnine).

Kriteriji za upravičenost uporabe zavarovanj v namene zmanjševanja tveganj morajo biti v skladu z nadzorniškimi predpisi, skupaj s posebnimi zahtevami za pristop, sprejet za izračun regulatornega kapitala za posamezne nasprotnne stranke/izpostavljenost (standardizirani, F- IRB), v skladu s pravnim okvirom države na področju uporabe.

Skupina UniCredit določi smernice za upravičenost uporabe vseh vrst zavarovanj in posamezna pravna oseba definira seznam upravičenih zavarovanj, po metodah in postopkih Skupine ter v skladu z lokalnimi zakonskimi in nadzornimi zahtevami in posebnostmi.

Glavne vrste izdajateljev jamstva in njihova kreditna kakovost

Osebna jamstva se lahko sprejmejo kot dopolnilna k modulu in dodatek za odobravanje kreditov, pri katerih dejavnik zmanjšanja tveganja služi kot dodatna varščina za povračilo. Njihova uporaba je del dobre prakse v Skupini .

Preden je osebno jamstvo sprejeto, je potrebna ocena kreditne sposobnosti dajalca zavarovanja (ali prodajalca zavarovanja v primeru zamenjav kreditnega tveganja). Učinek zavarovanja jamstev/kreditnih

izvedenih finančnih instrumentov za namen kreditnega zavarovanja je odvisen od kreditne sposobnosti dajalca zavarovanja.

Informacije o koncentracijah tržnega ali kreditnega tveganja v okviru prevzetega zmanjševanja kreditnega tveganja (v skladu s členom 453)

Informacije o koncentracijah tržnega ali kreditnega tveganja v okviru uporabljenih instrumentov zmanjševanja kreditnega tveganja

Tveganje koncentracije se pojavi, ko je večji del finančnih sredstev zavarovanja v celotni Skupini (na ravni portfelja) koncentriran v majhnem številu vrst zavarovanja, instrumentov zavarovanja, ali posebnih ponudnikov zavarovanj ali sektorjev ali kadar obstaja nesorazmerje v obsegu sprejetih zavarovanj.

Koncentracija se spremlja in nadzoruje z naslednjimi procesi/mehanizmi:

- V primeru osebnih jamstev/kreditnih izvedenih finančnih instrumentov se poškodna obveznost (posredno tveganje) knjiži v breme dajalca zavarovanja. Pri vrednotenju kreditne vloge se garantu doda sekundarna zaveza in se odraža v skupni kreditni izpostavljenosti garanta, ki se šteje za primernega in odobrenega v skladu s sistemom pooblastil Banke;

V primeru, da je dajalec zavarovanja, posredno ali neposredno, centralna banka ali suverena država, mora biti opredeljen poseben kreditni limit in, če je porok tuja oseba, je treba pridobiti limit za državo, če je to potrebno.

Priloga: Seznam razkritij v skladu s CRR direktivo

Vsebina Razkritij	
1. TEHNIČNA MERILA ZA PREGLEDNOST IN RAZKRITJE (člen 435)	
1. Institucije razkrijejo svoje cilje in politike glede upravljanja tveganj za vsako posamezno vrsto tveganj, vključno s tveganji iz tega naslova. Ta razkritja vključujejo:	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(a) strategije in procese za upravljanje teh tveganj;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(b) strukturo in organizacijo ustrezne funkcije za upravljanje tveganj, vključno z informacijami o njeni hierarhiji in statusu, ali druge ustrezne ureditve;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(c) obseg in naravo poročanja o tveganjih in sistemih merjenja;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(d) politike za varovanje pred tveganjem in njegovo zmanjševanje ter strategije in procese za spremljanje stalne učinkovitosti varovanj pred tveganji in zmanjševanj tveganj;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(e) izjavo upravljalnega organa o ustreznosti ureditev upravljanja tveganj institucije, ki zagotavlja, da vzpostavljeni sistemi za upravljanje tveganj ustrezajo profilu in strategiji institucije; SL 27.6.2013 Uradni list Evropske unije L 176/255	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(f) strnjeno izjavo upravljalnega organa o tveganju, v kateri je kratko in jedrnato opisan celoten profil tveganosti institucije, povezan s poslovno strategijo. Ta izjava vključuje ključne kazalnike in podatke, ki zunanjim zainteresiranim stranem zagotavljajo celosten vpogled v način, kako institucija upravlja tveganja, razkrivajo pa tudi, kako je profil tveganosti institucije povezan z ravni sprejemljivega tveganja, ki jo določa upravljalni organ.	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
2. Institucije razkrijejo naslednje informacije glede ureditev upravljanja, vključno z rednimi, vsaj letnimi posodobitvami:	
(a) število direktorskih mest, ki jih zasedajo člani upravljalnega organa;	Letno poročilo stran 12-13
(b) politiko zaposlovanja za izbor članov upravljalnega organa ter njihovo dejansko znanje, veščine in izkušnje;	http://www.unicreditbank.si/
(c) politiko glede raznolikosti pri izboru članov upravljalnega organa, splošne in konkretne cilje te politike ter v kolikšni meri so bili doseženi;	Letno poročilo stran 19
(d) ali je institucija ustanovila ločen odbor za tveganja ali ne ter kolikokrat se je odbor za tveganja sestal;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(e) opis toka informacij glede tveganj do upravljalnega organa.	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
2. PODROČJA UPORABE (člen 436)	
Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s področjem uporabe zahtev te uredbe v skladu z Direktivo 2013/36EU:	
(a) ime institucije, za katero veljajo zahteve te uredbe;	Letno poročilo
(b) pregled razlik v podlagi konsolidacije za računovodske in bonitetne namene, s kratkim opisom zadevnih subjektov.	Letno poročilo stran 59-73
(c) vse trenutne ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali poravnava obveznosti med nadrejeno osebo in podrejenimi družbami;	Letno poročilo stran 19
(d) zbirni znesek, za katerega je dejanski kapital nižji od zahtevanega v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in ime ali imena teh podrejenih družb;	se ne uporablja
(e) po potrebi okoliščine za uporabo določb členov 7 in 9.	

3. KAPITAL (člen 437)	
1. Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s kapitalom:	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(a) celovito uskladitev postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ter filtrov in odbitkov v skladu s členi 32 do 35, 36, 56, 66 ter 79, ki se nanašajo na kapital institucije, z bilanco stanja v revidiranih finančnih izkazih institucije;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(b) opis glavnih značilnosti instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega kapitala, ki jih izda institucija;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(c) vsa določila in pogoje za vse instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega kapitala;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(d) ločeno razkritje narave in zneskov ():	Letno poročilo stran 139
(i) vsakega bonitetnega filtra, ki se uporablja v skladu s členi 32 do 35;	Letno poročilo stran 139
(ii) vsakega odbitka v skladu s členi 36, 56 in 66;	Letno poročilo stran 139
(iii) postavk, ki niso odbite v skladu s členi 47, 48, 56, 66 in 79;	se ne uporablja
(e) opis vseh omejitev, ki se uporabljajo za izračun kapitala v skladu s to uredbo, ter instrumentov, bonitetnih filtrov in odbitkov, za katere veljajo te omejitve;	se ne uporablja
(f) kadar institucije razkrijejo kapitalske količnike, izračunane z uporabo sestavin kapitala, določenih na drugačni osnovi kot v tej uredbi, celovito obrazložitev osnove, na kateri so izračunani ti kapitalski količniki.	se ne uporablja
4. KAPITALSKE ZAHTEVE (člen 438)	
Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s skladnostjo institucije z zahtevami iz člena 92 te uredbe in člena 73 Direktive 2013/36EU:	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(a) povzetek pristopa institucije k ocenjevanju ustreznosti njenega notranjega kapitala za podporo obstoječih in prihodnjih dejavnosti;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(b) na zahtevo zadevnega pristojnega organa rezultat procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala institucije, vključno s sestavo pribitkov iz zahtev po dodatnem kapitalu, na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja iz točke (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(c) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti iz člena 112;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v členu 147; za kategorijo izpostavljenosti na drobno ta zahteva velja za vsako od podkategorij izpostavljenosti, ki ustreza različnim korelacijam iz člena 154(1) do (4). Za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov se ta zahteva uporablja za:	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(i) vsak pristop iz člena 155;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(ii) izpostavljenosti, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih in druge izpostavljenosti,	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(iii) izpostavljenosti, ki so predmet prehodnega obdobja v zvezi s kapitalskimi zahtevami;	se ne uporablja
(iv) izpostavljenosti, za katere se uporabljajo predhodna pravila o kapitalskih zahtevah;	se ne uporablja
(e) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s točkama (b) in (c) člena 92(3);	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(f) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s poglavji 2, 3 in 4, naslova III dela 3 in ločeno razkrite.	Razkritja skupine UniCredit Slovenija

Institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 153(5) ali 155(2) razkrijejo izpostavljenosti, razvrščene v vsako kategorijo iz razpredelnice 1 v členu 153(5), ali dodeljene vsaki uteži tveganja iz člena 155(2).	se ne uporablja
5. IZPOSTAVLJENOST KREDITNEMU TVEGANJU NASPROTNE STRANKE (člen 439)	
Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi z izpostavljenostjo institucije kreditnemu tveganju nasprotne stranke iz poglavja 6 naslova II, dela 3:	Letno poročilo stran 139
(a) obrazložitev uporabljene metodologije za določanje notranjega kapitala in kreditnih limitov za kreditne izpostavljenosti do nasprotne stranke;	Letno poročilo stran 139 - 140
(b) obrazložitev politik za zagotavljanje zavarovanja s premoženjem in ustvarjanja kreditnih rezerv;	Letno poročilo stran 139 - 140
(c) obrazložitev politik v zvezi z izpostavljenostmi tveganju neugodnih gibanj;	Letno poročilo stran 139 - 140
(d) obrazložitev glede vpliva obsega zavarovanja s premoženjem, ki bi ga morala institucija zagotoviti v primeru znižanja ocene bonitetne ocene;	Letno poročilo stran 139 - 140
(e) bruto pozitivno pošteno vrednost pogodb, učinke pobota, pobotane tekoče kreditne izpostavljenosti, prejeta zavarovanja s premoženjem in neto kreditno izpostavljenost iz naslova izvedenih finančnih instrumentov. Neto kreditna izpostavljenost iz naslova izvedenih finančnih instrumentov je kreditna izpostavljenost pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, po upoštevanju učinkov iz pravno izvršljivih pogodb o pobotu in dogovorov o zavarovanju s premoženjem;	Letno poročilo stran 139 - 140
(f) mere vrednosti izpostavljenosti po metodah, določenih v oddelkih 3 do 6 poglavja 6 naslova II, dela 3, odvisno od metode, ki je uporabljena;	Letno poročilo stran 139 - 140
(g) hipotetično vrednost varovanj v obliki kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in porazdelitev tekoče kreditne izpostavljenosti po vrstah kreditne izpostavljenosti;	Letno poročilo stran 139 - 140
(h) hipotetične zneske poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ločene glede na uporabo za lastni kreditni portfelj institucije in za njene posredniške dejavnosti, vključno s porazdelitvijo uporabljenih produktov kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, dodatno razčlenjenih glede nakupljeno in prodano zavarovanje znotraj posamezne skupine produktov;	Letno poročilo stran 139 - 140
(i) oceno vrednosti α , če je institucija dobila dovoljenje pristojnih organov za oceno vrednosti α .	Letno poročilo stran 139 - 140
6. KAPITALSKI BLAŽILNIKI (člen 440)	
1. Institucija razkrije naslednje informacije glede izpolnjevanja zahtev za proticiklične kapitalske blažilnike iz poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36EU:	http://www.bsi.si/iskalniki/sporocila-za-javnost.asp?Vsebinald=18530&Mapald=137#18530
7. KAZALNIKI SPLOŠNEGA SISTEMSKEGA POMENA (člen 441)	se ne uporablja
8. POPRAVKI ZARADI KREDITNEGA TVEGANJA (člen 442)	
Institucije razkrijejo naslednje informacije o izpostavljenosti institucije kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti:	
(a) opredelitev "zapadlosti" in "oslabljenosti" za računovodske namene;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(b) opis pristopov in metod, sprejetih za določanje posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;	Letno poročilo stran 110 - 111
(c) skupni znesek izpostavljenosti po računovodskih pobotih in brez upoštevanja učinkov iz naslova zmanjšanja kreditnega tveganja ter povprečni znesek izpostavljenosti skozi obdobje, razčlenjen na različne vrste kategorij izpostavljenosti;	Letno poročilo stran 86

(d) geografsko porazdelitev izpostavljenosti, razčlenjenih v pomembna območja popo pomembnih kategorijah izpostavljenosti, in po potrebi tudi dodatne podrobnosti;	Letno poročilo stran 106
(e) porazdelitev izpostavljenosti glede na gospodarsko panogo ali vrsto nasprotne stranke, razčlenjenih po kategorijah izpostavljenosti, vključno s prikazom izpostavljenosti do MSP, ter po potrebi dodatne podrobnosti;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(f) razčlenitev vseh izpostavljenosti po preostali zapadlosti, razčlenjenih glede na kategorije izpostavljenosti, ter po potrebi dodatne podrobnosti;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(g) glede na pomembno gospodarsko panogo ali vrsto nasprotne stranke, znesek:	Letno poročilo stran 139 - 142
(i) oslavljenih izpostavljenosti in zapadlih izpostavljenosti, navedenih ločeno,	Letno poročilo stran 139 - 142
(ii) posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;	Letno poročilo stran 110 - 111
(iii) oblikovanih posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v obdobju poročanja;	Letno poročilo stran 110 - 111
(h) znesek oslavljenih izpostavljenosti in zapadlih izpostavljenosti, navedenih ločeno in razčlenjenih glede na pomembna geografska območja, če je to praktično izvedljivo, vključno z zneski posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v zvezi z vsakim geografskim območjem;	Letno poročilo stran 106
(i) prikaz sprememb posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja oslavljenosti, navedenih ločeno. Informacije obsegajo:	Letno poročilo stran 110 - 111
(i) opis vrste posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;	Letno poročilo stran 110 - 111
(ii) začetna stanja,	Letno poročilo stran 110 - 111
(iii) zneske popravkov zaradi kreditnega tveganja v obdobju poročanja;	Letno poročilo stran 110 - 111
(iv) zneske ocenjenih bodočih izgub od izpostavljenosti v obdobju poročanja, morebitne druge popravke, vključno s popravki iz naslova sprememb v menjalnih tečajih, poslovnih združitvah, nakupov in prodaj podrejenih družb in prenose med popravki zaradi kreditnega tveganja;	Letno poročilo stran 32
(v) končna stanja.	Letno poročilo stran 110 - 111
Posebni popravki zaradi kreditnega tveganja in poplačila, evidentirana neposredno v izkazu poslovnega izida, se razkrijejo ločeno.	Letno poročilo stran 110 - 111
9. NEOBREMENJENA SREDSTVA (člen 443)	Letno poročilo stran 128
10. UPORABA ECAI (firme bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij) (člen 444)	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
11. IZPOSTAVLJENOST TRŽNEMU TVEGANJU (člen 445)	Letno poročilo stran 113
12. OPERATIVNO TVEGANJE (člen 446)	Letno poročilo stran 109
13. IZPOSTAVLJENOST IZ NASLOVA LASTNIŠKIH INSTRUMENTOV, KI NISO VKLJUČENI V TRGOVALNO KNJIGO (člen 447)	Letno poročilo stran 98
14. IZPOSTAVLJENOST OBRETNEMU TVEGANJU PRI POSTAVKAH, KI NISO VKLJUČENE V TRGOVALNO KNJIGO (člen 448)	Letno poročilo stran 98
15. IZPOSTAVLJENOST POZICIJAM V LISTINJENJU (člen 449)	se ne uporablja

16. POLITIKA PREJEMKOV (člen 450)	
Institucije razkrijejo vsaj naslednje informacije v zvezi s politiko prejemkov in prakso institucije za tiste kategorije zaposlenih, katerega profesionalne dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganja:	http://www.unicreditbank.si/sl/O_NAS/UniCredit_Bank/Struktura_in_upravljanje/Razkritje_politike_prejemkov
(a) informacije o procesu odločanja, ki se uporablja pri določanju politike prejemkov, in število sestankov, ki jih je v poslovnem letu opravil glavni organ za nadzor prejemkov, vključno z, če je to primerno, informacijami o sestavi in pooblastilih komisije za prejemke, zunanjem svetovalcu, katerega storitve so se uporabljale pri določanju politike prejemkov, in vlogo relevantnih zainteresiranih strani;	http://www.unicreditbank.si/sl/O_NAS/UniCredit_Bank/Struktura_in_upravljanje/Razkritje_politike_prejemkov
(b) informacije o povezavi med plačilom in uspešnostjo;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(c) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno z informacijami o merilih, uporabljenih za merjenje uspešnosti in prilagoditev zaradi tveganja, politiki odloga in merilih za dodelitev pravice do izplačila;	http://www.unicreditbank.si/sl/O_NAS/UniCredit_Bank/Struktura_in_upravljanje/Razkritje_politike_prejemkov
(d) razmerje med fiksnimi in variabilnimi prejemki, določeno v skladu s členom 94(1)(g) Direktive 36/2013.	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(e) informacije o merilih uspešnosti, na katerih temelji pravica do delnic, opcij ali variabilnih sestavin prejemkov;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(f) glavne parametre in utemeljitev za vsako shemo variabilnih sestavin in druge nedenarne ugodnosti:	http://www.unicreditbank.si/sl/O_NAS/UniCredit_Bank/Struktura_in_upravljanje/Razkritje_politike_prejemkov
(g) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene po področju poslovanja;	Letno poročilo stran 100
(h) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganosti institucije, pri čemer je navedeno naslednje:	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(i) zneski prejemkov za finančno leto, razdeljeni na fiksne in variabilne prejemke, in število upravičencev;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(ii) zneski in oblika variabilnih prejemkov, ločeno na gotovino, delnice, z delnicami povezane instrumente ter	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
druge vrste teh prejemkov;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(iii) zneski nepravilnih odloženih prejemkov, ločeno na del z in del brez dodeljene pravice do izplačila;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(iv) zneski odloženih prejemkov, dodeljeni v finančnem letu, izplačani in zmanjšani s prilagoditvijo glede na uspešnost;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(v) novi pogodbeno vnaprej dogovorjeni variabilni prejemki in odpravnine v finančnem letu, in število upravičencev do teh plačil; SL 27.6.2013 Uradni list Evropske unije L 176/261	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(vi) zneski odpravnin, dodeljenih med finančnim letom, število upravičencev in najvišja takšna dodelitev posamezni osebi;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(i) število posameznikov, ki se jim izplača 1 milijon EUR ali več na finančno leto, za izplačilo med 1 milijonom EUR in 5 milijoni EUR, razdeljeno na obroke po 500 000 EUR, in za izplačilo 5 milijonov EUR ali več, razdeljeno na obroke po 1 milijon EUR;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(j) na zahtevo države članice ali pristojnega organa celotni prejemek vsakega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva.	Letno poročilo stran 100
17. FINANČNI VZVOD (člen 451)	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
18. UPORABA PRISTOPA IRB (notranji bonitetni sistem) PRI KREDITNIH TVEGANJIH (člen 452)	
Institucije, ki izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo pristopa IRB, razkrijejo naslednje informacije:	Letno poročilo stran 102

(a) dovoljenje pristojnega organa za pristop ali odobritev postopnega uvajanja;	Letno poročilo stran 102
(b) obrazložitev in pregled:	Letno poročilo stran 102
(i) strukture notranjih bonitetnih sistemov in primerjave med notranjimi in zunanjimi bonitetnimi ocenami;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(ii) uporabe notranjih ocen za namene različne od izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(iii) procesa za upravljanje in priznavanje učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(iv) nadzornih mehanizmov za bonitetne sisteme, vključno z opisom neodvisnosti, zanesljivosti in preverjanjem bonitetnih sistemov;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(c) opis notranjega bonitetnega procesa, ločeno za naslednje kategorije izpostavljenosti:	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(i) enote centralne ravni držav in centralne banke;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(ii) institucije;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(iii) posebne kreditne aranžmaje za podjetja, vključno z MSP, in odkupljene denarne terjatve do podjetij;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(iv) izpostavljenosti na drobno za vsako od vrst izpostavljenosti, ki ustreza različnim korelacijam v členu 154(1) do (4);	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(v) lastniške instrumente;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(d) vrednosti izpostavljenosti za vsako od kategorij izpostavljenosti, navedenih v členu 147. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, institucij in podjetij, kjer institucije uporabljajo lastne ocene LGD ali konverzijske faktorje za izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, se razkrijejo ločeno od izpostavljenosti, za katere institucije takih ocen ne uporabljajo;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(e) za vsako od kategorij izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, institucij, izpostavljenosti do podjetij in izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razčlenjene na zadostno število bonitetnih razredov dolžnika (vključno z neplačili), ki omogočajo razumno razlikovanje kreditnega tveganja, institucije razkrijejo:	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(i) skupni znesek izpostavljenosti, vključno za kategorije izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, institucij in podjetij, vsoto aktivnih postavk in zunajbilančnih postavk ter aktivne postavke za lastniške instrumente;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(ii) z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja,	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(iii) za institucije, ki uporabljajo lastne ocene konverzijskih faktorjev za izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, znesek zunajbilančnih postavk in z izpostavljenostmi tehtano povprečje vrednosti izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti;	Banka ne uporablja lastnih ocen konverzijskih faktorjev
(f) za kategorijo izpostavljenosti na drobno in za vsako vrsto izpostavljenosti, določeno v točki (c)(iv), bodisi razkritja iz točke (e) (po potrebi na ravni skupine), ali analizo izpostavljenosti (aktivne postavke in zunajbilančne postavke) glede na zadostno število razredov EL, ki omogočajo razumno razlikovanje kreditnega tveganja (po potrebi na ravni skupin);	Letno poročilo stran 139
(g) dejanski posebni in splošni popravki zaradi kreditnega tveganja v predhodnem obdobju za vsako kategorijo izpostavljenosti (za izpostavljenosti na drobno, za vsako vrsto, določeno v točki	Letno poročilo stran 139
(h) opis dejavnikov, ki so vplivali na izgubo v predhodnem obdobju (na primer, ali je institucija utrpela nadpovprečno visoke stopnje neplačil ali nadpovprečno visoke LGD in konverzijske faktorje od povprečnih);	Banka ne razkriva

19. UPORABA TEHNIK ZA ZMANJŠEVANJE KREDITNIH TVEGANJ (člen 453)	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
Institucije, ki uporabljajo tehnike za zmanjševanje kreditnih tveganj, razkrijejo naslednje informacije:	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(a) politike in procese za bilančni in zunajbilančni pobot ter navedbo obsega, v katerem ga uporabljajo;	se ne uporablja
(b) politike in procese za vrednotenje in upravljanje zavarovanja s premoženjem;	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(c) opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejema institucija;	Letno poročilo stran 109 - 113
(d) glavne vrste izdajateljev jamstva in nasprotnih strank pri izvedenih finančnih instrumentih ter njihovo kreditno kakovost;	se ne uporablja
(e) informacije o koncentracijah tržnega ali kreditnega tveganja v okviru prevzeteža zmanjševanja kreditnega tveganja	Razkritja skupine UniCredit Slovenija
(f) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB, ne zagotavljajo pa lastnih ocen LGD ali konverzijskih faktorjev glede na kategorijo izpostavljenosti, ločeno za vsako kategorijo izpostavljenosti, skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem ali zunajbilančnem pobotu, če se uporabljata), ki jo krije – po uporabi prilagoditev za nestanovitnost – primerno zavarovanje s finančnim premoženjem in druga primerna zavarovanja s premoženjem;	Letno poročilo stran 109 - 113
(g) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB, ločeno za vsako kategorijo izpostavljenosti, skupno izpostavljenost (po bilančnem ali zunajbilančnem pobotu, če se uporabljata), ki je krita z jamstvi ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti. Za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov ta zahteva velja za vse pristope iz člena 155.	Letno poročilo stran 109 - 113
20. UPORABA NAPREDNIH PRISTOPOV ZA MERJENJE OPERATIVNEGA TVEGANJA (člen 454)	Letno poročilo stran 109
21. UPORABA NOTRANJIH MODELOV ZA TRŽNA TVEGANJA (člen 455)	se ne uporablja